



BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ
A UNIVERSITĂȚII DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI



CONSTANTIN RUSNAC

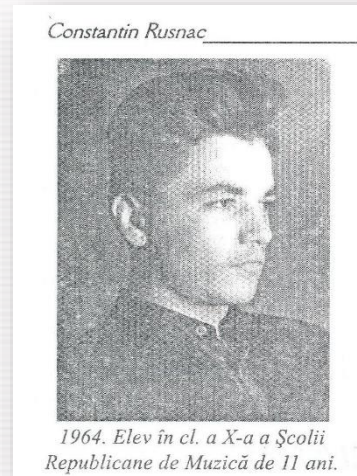
*Compozitor, muzicolog,
critic muzical, scenarist*

(6 februarie 1948)

70 de ani de la naștere



TABEL CRONOLOGIC



- **1948** S-a născut la 6 februarie în familia țăranilor Vasile și Domnica Rusnac din satul Trebisăuți, r. Briceni, Republica Moldova. Părinții erau ocupați cu muncile câmpului, Constantin se afla în grija bunicii, Anica, care i-a alinit și dragostea pentru muzică. De mic era pasionat de muzică, prezent la toate petrecerile din sat, la care cântau lăutari vestiți. După 7 clase ale școlii medii și-a urmat studiile la școala de muzică (în prezent – Liceul „C. Porumbescu”) din Chișinău.
- **1956** Primul festival republican al elevilor, unde a cântat la „xilofon” (opt sticle cu apă, umplute până la diferite nivele) și a ocupat locul I.
- **1965** A absolvit școala de muzică cu medalia de aur. Conservatorul de Stat „Gavriil Musicescu” la două specialități: muzicologie (prof. Leonid Gurov – armonie, Marc Copâtman – polifonie, Solomon Lobel – forme muzicale, Vasile Zagorschi – orchestrație, Gleb Ceaicovschi – folclor) și contrabas (clasa lui Victor Reznicov).
- **1969** Compune prima lucrare „Sârba din Trebisăuți”, fantezie pentru orchestra de muzică populară.



- Formarea lui în calitate de muzician se datorează și numeroaselor expediții folclorice la care participă în acești ani, precum și activității în orchestra ansamblului „Alunelul”. Concomitent este profesor de armonie, teorie muzicală și solfegiu la Școala de muzică „Eugen Coca” din Chișinău (1967-1971).
- 1970 A absolvit Conservatorul și a devenit profesor la Catedra de folclor.
- 1983 Filmografie (scenarii): „O palmă de pământ” - film-concert, „Telefilm-Chișinău”.

Constantin Rusnac a cules mai mult de 2000 de creații muzicale folclorice, a scris romanețe, rugăciuni, autor de emisiuni radio și de televiziune. Semnează creații pentru orchestra populară, suite, tablouri muzicale, cântece de estradă, circa 40 de cântece pentru copii, muzică pentru spectacole, filme și scenarii pentru filmele muzicale televizate, semnează numeroase articole în calitate de critic muzical, dar și culegeri de specialitate.



20 martie 1969. Momentul de înregistrare a căsătoriei cu Nina lui Vasile a lui Toader Atodiresei.



**1977 Cu soția Nina și copiii
Ilieș și Anișoara**

POSTURI ȘTIINȚIFICO-DIDACTICE



- **1986 Conferențiar (solfegeu, armonie și teoria muzicii).**
- **1990 Profesor universitar la Conservatorul de Stat „Gavriil Musicescu”**
- **1984-1999 Rector al Conservatorului de Stat „Gavriil Musicescu”, azi Academia de Muzică, Teatru și Arte plastice.**



MEMBRU AL DIVERSELOR COMISII, CONSILII, ASOCIAȚII



- 1971-1979 Membru al Colegiului redacțional și de repertoriu pentru dramaturgie și creații muzicale al Ministerului Culturii al Republicii Moldova
- 1977 Membru al Uniunii Compozitorilor din Moldova
- 1979-1984 Redactor-șef al Colegiului pentru repertoriile colectivelor artistice în cadrul Ministerului Culturii al Republicii Moldova
- 1993 Secretar general al Comisiei Naționale a Republicii Moldova pentru UNESCO
- 1984 Prim-vice Ministru al Culturii
- 2000 Președinte al Consiliului Național Delfic
- 2003 Vice-președinte al Asociației „Franța-Moldova”



DISTINCȚII

- 1998 Ordinul „Gloria Muncii”.
 - 2015 Medalia de aur la Expoziția Europeană a Creativității și Inovării EUROINVENT din Iași, România, pentru volumul „Acrostihuri. Portrete în timp”, a publicat 80 de acrostihuri din toate domeniile.
 - 1976 Premiul de Stat al Republicii Moldova pentru creația „Sărbătoreasca”.
 - 1982 Premiul Comsomolului Leninist din URSS pentru ciclul de cântece pentru tineret.
 - 1984 „Maestru Emerit al Artei”.
 - 1979 Laureat al festivalului „Cântecul - 79” (Moscova).
 - 1992 Laureat al Concursului televizat „Cântecul - 91” în calitate de deținător al premiului I.
 - 1994 Cetățean de onoare al municipiului Cluj-Napoca, România.
- 1997 Doctor Honoris Causa al Academiei de Muzică „Gr. Dima”, Cluj-Napoca, România.
- 2015 Cetățean de onoare al satului George Enescu (Liveni), județul Botoșani, România



2016 Doctor Honoris Causa al AȘ RM compozitorului Constantin Rusnac, în semn de prețuire și recunoaștere a meritelor culturale, didactice și artistice, de apreciere a contribuției sale originale la promovarea și sporirea prestigiului artei muzicale naționale pe meridianele lumii.

Mulți ani prosperi, compozitorului Constantin Rusnac! [on-line].
Disponibil: <https://audiovideoteca.wordpress.com/2017/02/06/2564/>.
[Accesat 19 ian. 2018].

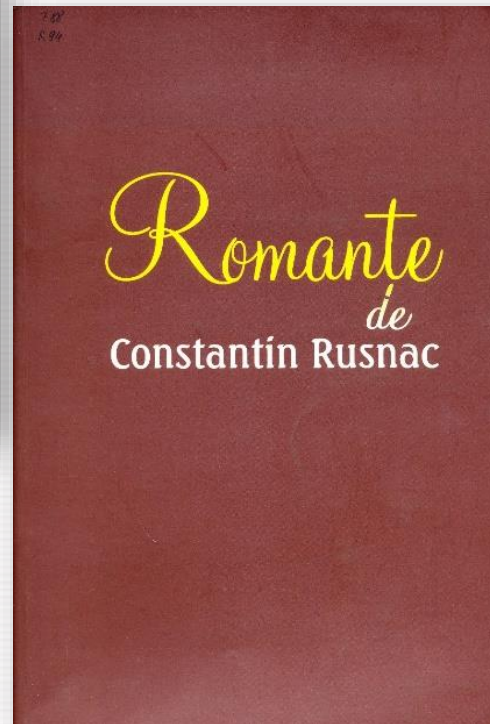
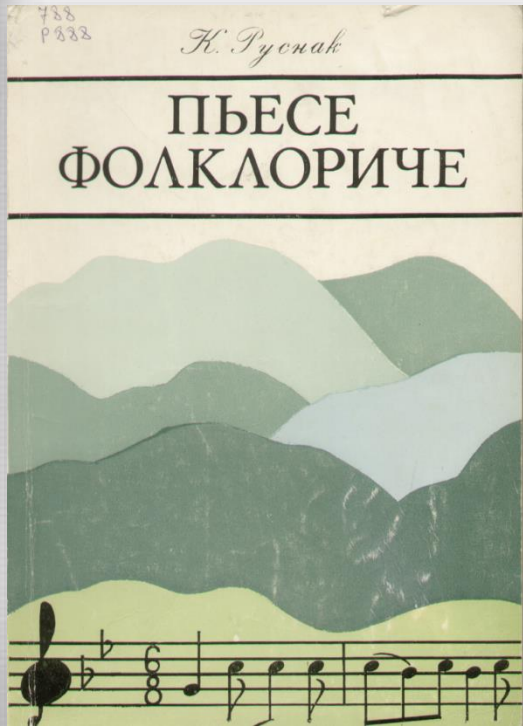


„În 2015 am scris piese pentru cor, romane pentru Silvia Gonciar, Natalia Tanasiiciuc și Andrei Ștefan și alți interpreți, precum și un vals pentru orchestra de cameră (cu solo de contrabas) – „În grădina cu flori multe”, în memoria muzicianului și contrabasistului Ion Uncu, care mi-a fost prieten. De asemenea, am scris niște eseuri și acrostihuri, acestea din urmă fiind consacrate unor mari personalități precum muzicienii Vasile Iovu, Dumitru Blajinu, medicii Gheorghe Ghidirim, Gheorghe Baci, Romeo Șerbina. Am mai așternut pe hârtie, la sugestia scriitorului Vladimir Beșleagă, peste 20 de întâmplări cu regretatul cântăreț Nicolae Sulac, întâmplări pe care vreau să le adun într-o carte”.

C. Rusnac


ROIBU, N. *Constantin Rusnac: „Prin cultură și educație vom putea supraviețui”* [on-line]. Disponibil: <https://www.moldpres.md/news/2016/01/24/16000578>. [Accesat 19 ian. 2018].

OPERA



Constantin RUSNAC

lucrări de muzicologie,
articole, culegeri folclorice,
creații corale,
instrumentale, muzică
vocală, de cameră,
vocal-simfonică, pentru
teatru, muzică de film,
cântece, romane, cântece
pentru copii, muzică ușoară.

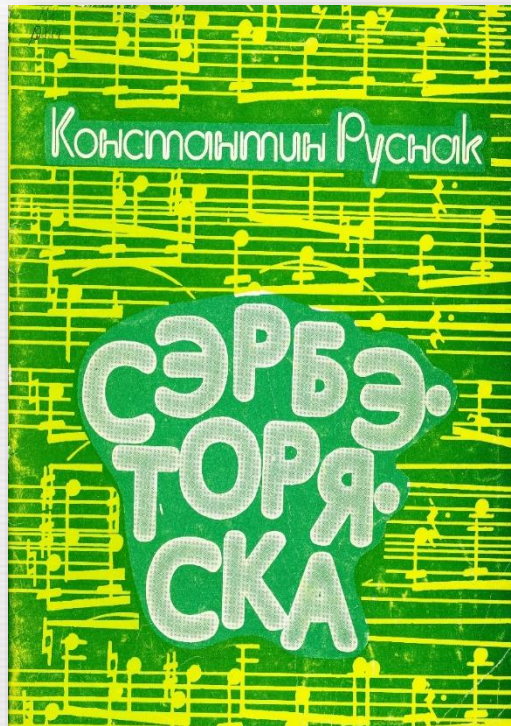


Curriculum vitae

<p>6.02.1948 1965 1967 1970 1970 1975 – 1984 1984 – 1999 din 1993 1976 1982 1984 1986 1990 1994 1997 din 2000 din 2003</p>	<p>s-a născut „Trebișăuți, Briceni” a absolvit școala republicană de muzică profesor la școala republicană de muzică a absolvit Institutul de Arte “Gavriil Musicescu” profesor la Institutul de Arte “Gavriil Musicescu” redactor, redactor-șef al Colegiului de repertoriu, prim-viceministru al culturii rector al Conservatorului “G. Musicescu” Secretar General al Comisiei Naționale pentru UNESCO Laureat al Premiului de Stat al RSSM Laureat al Premiului Comsomolului din Uniunea Sovietică Maestru emerit în artă din RSSM Conferențiar universitar Profesor universitar Cetățean de Onoare al municipiului Cluj-Napoca Doctor Honoris Causa a Academiei de Muzică “Gheorghe Dima” Președinte al Consiliului Național Delic Vicepreședinte al Asociației “Franța-Moldova”</p>
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

„În folclorul muzical, dar și literar, găsim atâtea perle...”

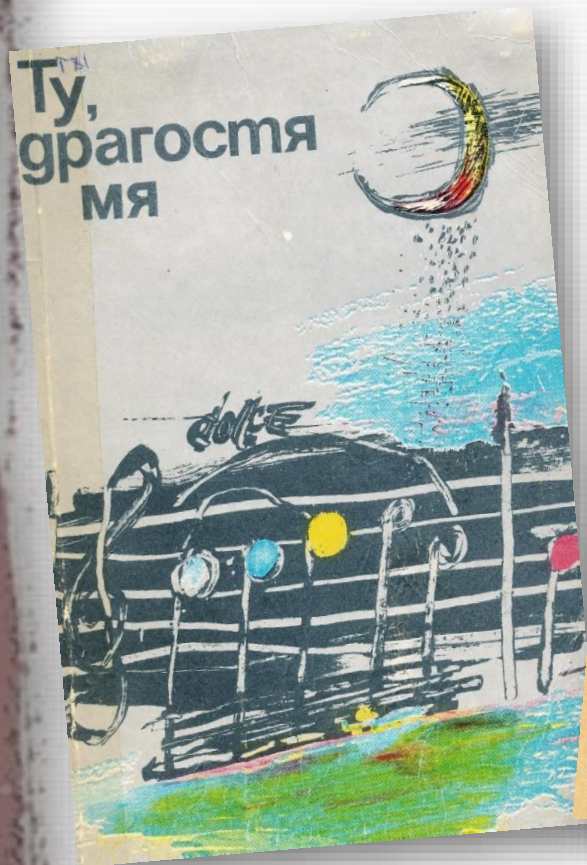
Constantin Rusnac



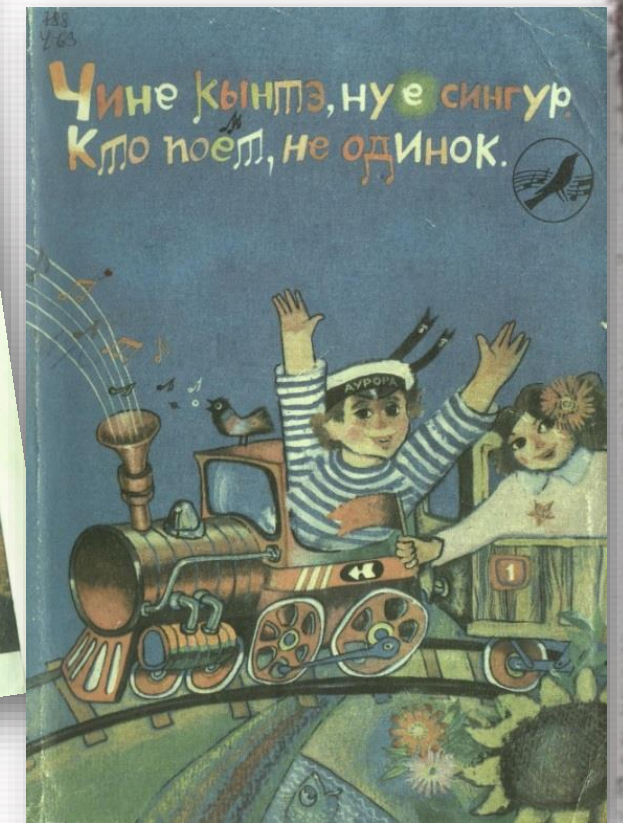
„Tânărul compozitor Constantin Rusnac a devenit cunoscut publicului îndrăgostit de muzică prin armonioasa și densa compoziție de inspirație folclorică „Sărbătoreasca”. Mărturisesc că n-am ascultat demult pe la noi o piesă nouă de concert, în care instrumentele muzicale nu s-ar înghionti, nu s-ar călca pe picior, ci ar suna în bună înțelegere, bucurându-se ori suferind înfrățire, ca apa izvorului care aleargă spre mare.”

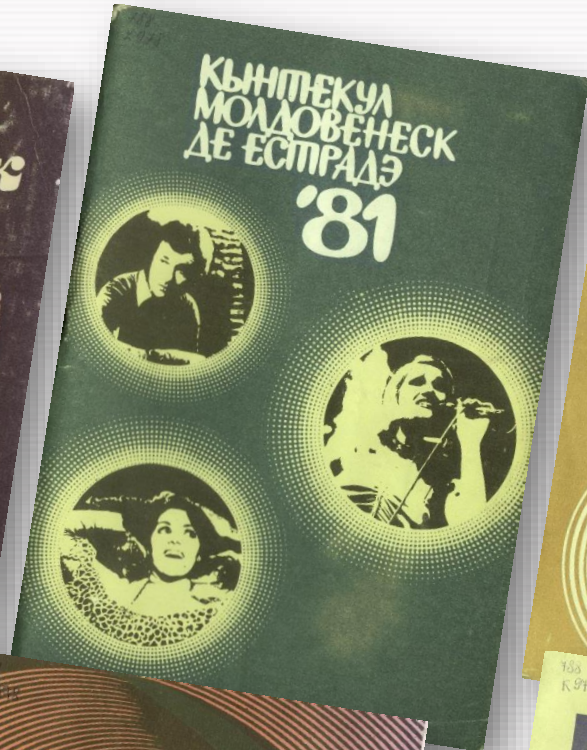
Grigore Vieru, poet

ALCĂTUITOR



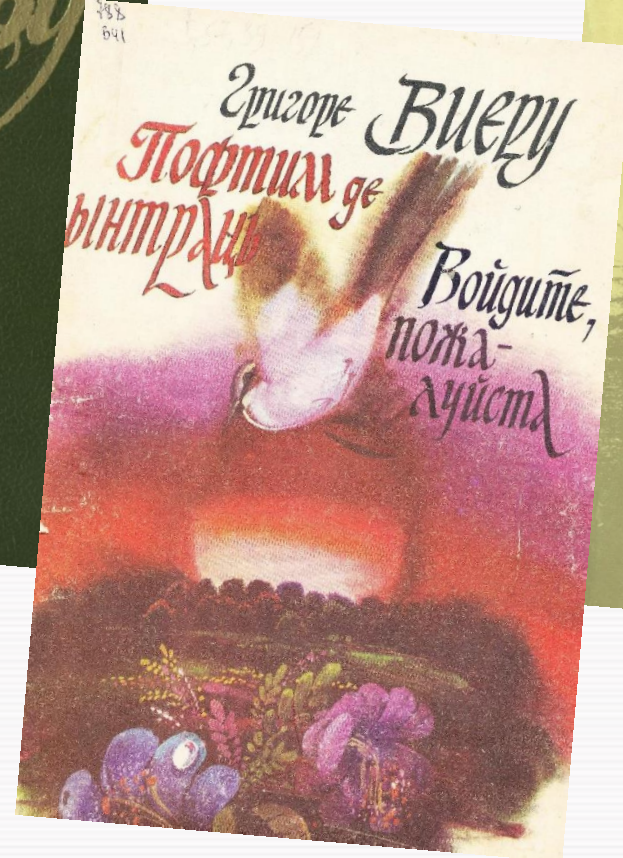
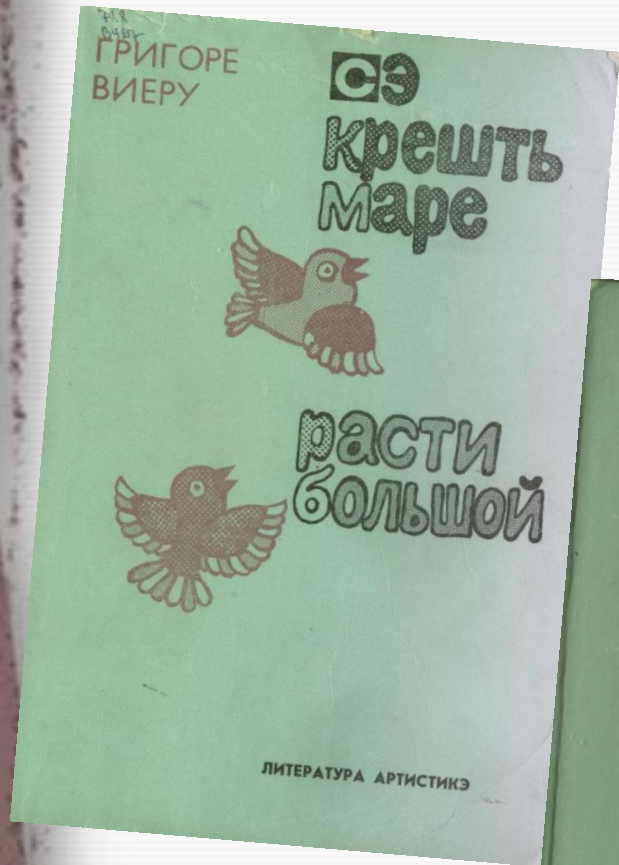
ÎN CULEGERI

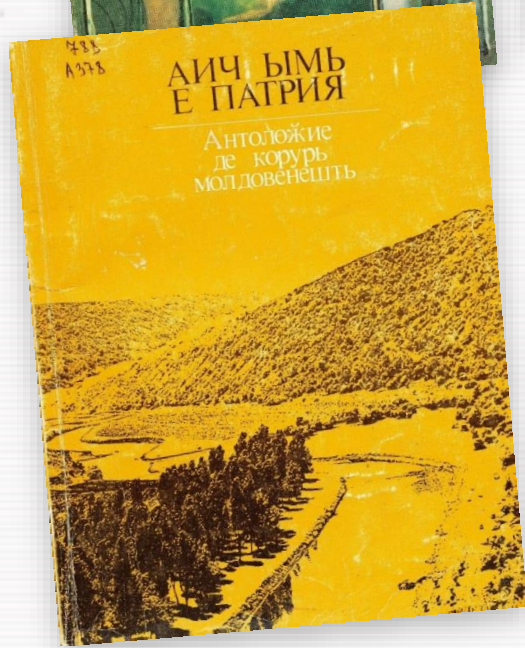
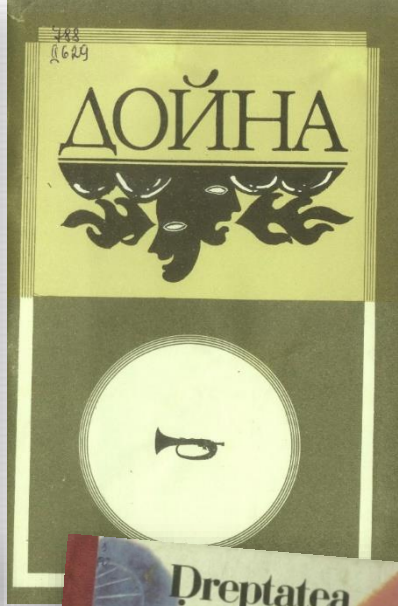
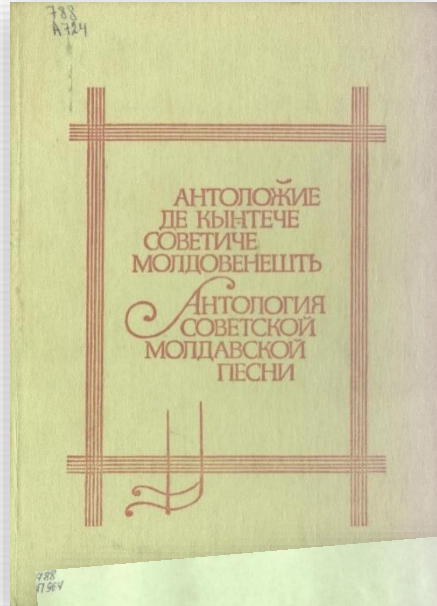


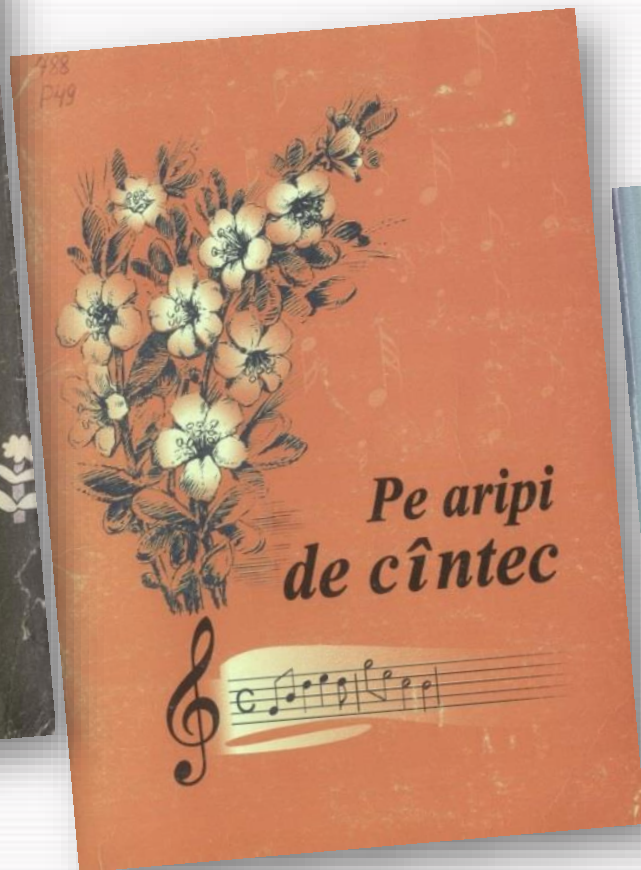


MUZICA PENTRU COPII

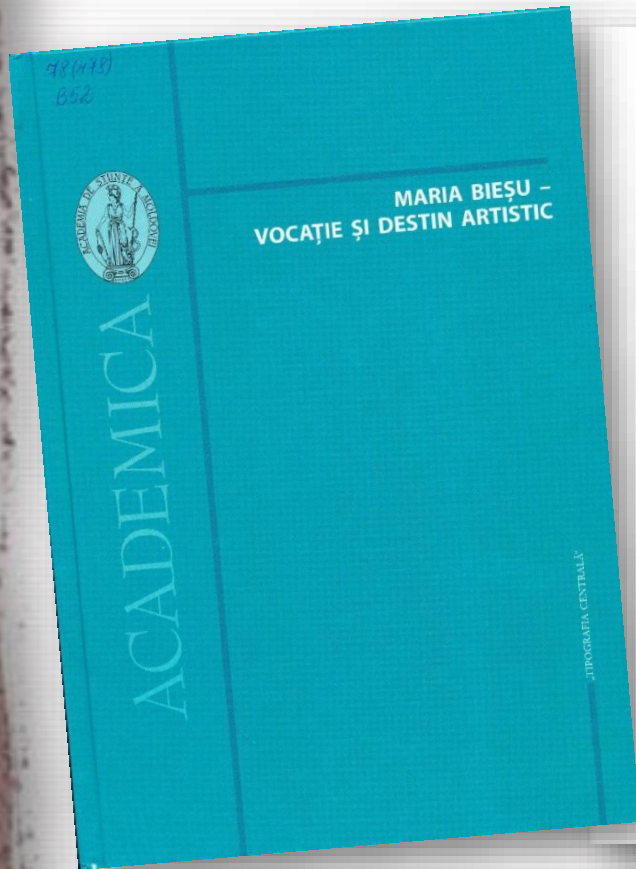
COLABORARE CU GRIGORE VIERU







ARTICOLE SEMNATE ÎN CULEGERI



María Bieșu – vocație și destin artistic

Îi rămân profund recunoscător pentru rolul Ruxandei (din opera subsemnatului *Alexandru Lăpușneanu*), personaj cărui i-a dat viață pe mai multe scene. Un moment memorabil rămâne interpretarea sa de excepție a acestui rol pe scena Teatrului Mare din Moscova.

Pe parcursul colaborării noastre ce a avut un caracter multilateral – înregistrări și concerte publice în republică și peste hotare alături de Orchestra Simfonică Națională a Companiei Teleradio-Moldova, dar și interpretări ale lucrărilor pe care le-am compus pentru Domnia Sa, am reușit să descopăr o parte din fenomenul numit Maria Bieșu, purtându-i un respect deosebit.

Gheorghe Mustea,
compozitor, dirijor,
membru corespondent al A.Ș.M.

Ave Maria

Iarăși e toamnă... Începe a rugini frunza din vii... Natura își schimbă hainele, îmbrăcându-se în culori atrăgătoare, culori de sărbătoare, de parcă s-ar pregăti de nuntă...

Începem a număra bobocii... Începem a ne lăsa să crească niște mere să te sature dintr-o jumătate de grădina... Și ne lăudăm nu numai cu munca unică de a ne petrece, de a ne bucura, de a fi fericiți și tot așa împărtășim această stare sufletească și neamurile și cu oaspeții, de care dintotdeauna a noi sărbătorile își pierd farmecul, și apoi nici în singurătate, fără să ne destăinuim tot ce avem în inimă deschisă. Și cred că nu întâmplător anume una din cele mai frumoase tradiții populare, putem închipui viața rurală – *Hramul satului*. Ci miresele peștorii, iar pe mese doar lapte de pasă și ne lăudăm cu tot ce avem mai bun (în noi, cu).

Dar să nu credeți că ne ținem numai de laudă dată atât de modeste, că luăm apă în gură de frică știu cum și să nu creadă cei din jur că suntem prețioși este o frumoasă trăsătură de caracter, dar noi ce treburi să împărtășim o bucurie la o lume întreagă? Ori că nu ne vine a crede că într-adevăr avem ceva născut despre care nu aș prea dori să vorbim într-o parte, de parcă n-am avea nici o atribuție

— 308 —

María Bieșu – vocație și destin artistic

Aprinderi de inimă (pe care încă le mai are)
încearcă s-o prefacă-n primăvară...

iar

Bunul Dumnezeu, tatăl nostru divin,
cu mîrinimie

În dar,

ca pe un erin,

El, milostivindu-se,

ne-a dat-o pe *Maria* –

Suavă și fermecătoare recompensă

pentru

Umilinta

în care trăim.

Ave Maria!

A vrut să ne aline barem sufletul

cu

Vocea ei senină, de înger

din a Paradisului grădina.

Efervescent, cu-o izbucnire de talent

ne-a miruit *Măntuitorul*.

ca pe un

Miracol

pe orice continent

Aveau să o asculte,

și-apoi să-i ducă dorul.

Regină în scenă

la care toți se

Închină,

binecuvîntată de Domnul întru veșnicie

Ave Maria.

Ave Maria!

Sincer poclon Mariei noastre care a îndrăznit să parcurgă anevoioasa cale de la salcâmul cu flori îmbătătoare din poarta casei părintești din Volintiri, Căușeni până la sacura înmiresmată de lângă muntele *Fuji yama* de pe piscurile cărui a cucerit o lume, deschizându-ne nouă sufletul, făcându-ne să auzim mai bine frumusețea inegalabilă a muzicii.

Ave Maria!

Constantin Rusnac,
compozitor, prof. universitar

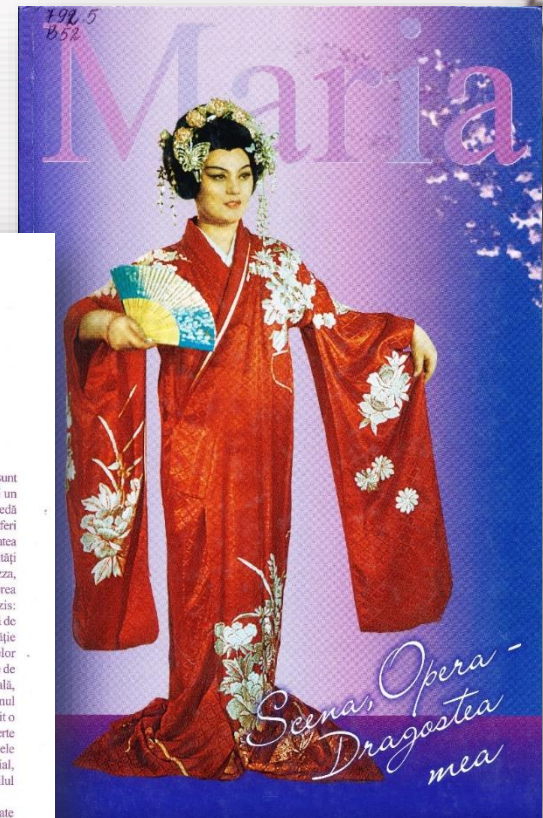
— 313 —

Proposta

*M*aria Bieșu posedă una din cele mai impunătoare voci ale secolului XX și, sunt convins, nu numai al acestui secol – o voce de o rară frumusețe, de o nuanță și un timbru cu valoare de unicat, nemăintălit încă pe scenele operi. Dar totodată posedă și un dar intuitiv de a percepe, de a simți mesajul artistic al compozitorului și de a-l oferi inimii ascultătorului în modul cel mai expresiv. Și, pe lângă toate acestea, ea are capacitatea rară de a munci mult și cu dăruire, până la extenuare. Pronia a dăruit-o cu aceste calități fără zgărcenie, spre bucuria noastră, a tuturor. Nu întâmplător maestrul Enrico Piazza, sub nemijlocita supraveghere a căruia Maria Bieșu și-a făcut în 1965–1967 stagierea la renumitul teatru *La Scala* din patria operi – Italia, fascinat de vocea ei, i-a zis: „Trebuie să mulțumesc mamei și talei pentru tot ce ți-au dat, deoarece eu, în afară de mișcarea scenică, nu am ce face, decât doar să te învăț cum să folosești marea bogăție pe care ți-au dăruit-o ei”. Apoi următoarea perioadă marilor cuceriri: obținerea înaltelor premii la cele mai vestite concursuri internaționale; o intensă activitate în calitate de membru al juriilor diverselor manifestări muzicale de amploare, de talie universală, colaborări cu regizori și dirijori de excepție; elogii în presa de specialitate, entuziasmul publicului și al partenerilor cu care împărțea lauri succesului. Cu timpul a devenit o adevărată stea a teatrului liric contemporan, strălucind în zeci de roluri, în sute de concerte de cameră, înregistrări pe bandă de magnetofon, discuri, CD-uri, filme, evoluări pe cele mai prestigioase scene ale lumii, alături de personalități artistice cu renume mondial, care, la rândul lor, și-au exprimat sentimente de profundă venerație față de inegalabilul talent interpretativ al Mariei.

S-a scris mult despre Maria Bieșu, s-a scris puțin!?!... Timp de aproape o jumătate de secol (începând cu acel sincer *Siragusa de pe colină* cu *Fluierul* lui Serghei Luchevici din 1958 și fantasticul debut din 1962 în *Tosca*), noi, publicul chișinăuian, am avut fericita ocazie să fim pur și simplu alinați de vocea și excelenta prezență scenică a celei care e Maria Bieșu, și poate că nici nu ne-am dat seama că Dumnezeu posibil ne-a dăruit-o în locul multor alor privilegii pe care nu le avem. Iar noi, totuși, nu i-am răspuns cum s-ar fi cuvenit la remarcabila-i contribuție artistică în viața spirituală a republicii, rămânându-i dator cu pagini întregi de aprecieri la justa valoare a personalității sale de excepție, cu imprimări și înregistrări audio și video, – documente ce au menirea de a immortaliza forța talentului ei, fiile de istorie vie pentru cei care vin după noi. De una sunt sigur – tot ce s-a scris, a venit din inimă, valorificându-i harul interpretativ, deoarece

5





MEȘAJUL NAȚIONAL ȘI UNIVERSAL AL CREAȚIEI LUI EUGEN DOGA

Constantin RUSNAC
profesor universitar

Punând mâna pe condei pentru a înșira câteva gânduri despre amprente pe care le lasă unul dintre aleși neamului pe marginea istoriei culturii muzicale, în memorie mi-au venit involuntar imagini de la primele mele întâlniri cu viitorul maestru. Era în primăvara anului 1969, într-o seară de primăvară poposisem cu colegii de conservator la cafeleana „Nistru” pentru a lua cina. Se apropie de noi un tânăr de vreo treizeci de ani și, sigur fiind că-l cunoaștem, zice: „Dumneata ești Constantin Rusnac?... Vin de la ședința consiliului artistic al Radioului. Ți-am ascultat câteva prelucrări instrumentale pentru orchestra «Folklor». Să știi că mi-au plăcut. Ar fi bine să continui”. Abia după ce a plecat, mi-am dat seama că acest tânăr impunător era Eugen Doga, al cărui nume începea să se face tot mai cunoscut nu numai în cercurile muzicale, dar și la publicul larg care îngăna deja melodii semnate de el: *Codrii mei frumoși* (versuri Petrea Crucienciu), *Dor, nu-mai dor* (versuri Anatol Ciocanu), *Mi-a mers vestea-n sat departe* (versuri Alexandru Alici), *Fetele de la Ciuculea* (versuri Anatol Găjele), iar *Hora prieteniei* (versuri Ion Podoleanu), scrisă special pentru ediția I a Festivalului Internațional de Dansuri Folclorice, care a avut loc la Chișinău în vara anului 1968. Plecat împreună cu participanții la acest for internațional al dansului popular acasă la ei, în mai multe țări ale Europei, ducând un curat și sincer mesaj muzical despre frumusețea acestui pământ bogat în rod, în talente și în omenie. Eram și eu implicat în desfășurarea acestui festival, în calitate de contrabasist al ansamblului „Hora” și, la rugămintea participanților din România, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, cu care mă împrietenisem, le-am transcris notele acestei simple și atrăgătoare melodii care, chiar după prima repetiție, și-a luat zborul de pe tribunele stadionului și, în scurt timp, o puteai auzi fredonată pe străzile Chișinăului.

Atunci, pentru prima dată, m-am întrebat care o fi secretul că o lucrare artistică, o operă umană plămădită în cu totul alt mediu ajunge să atingă corzile sufletului deprins cu alte tradiții? Care sunt oare tangențele ce fac vibrațiile unei inimi să intre în rezonanță cu altă inimă și care, neînțelegându-se prin cuvinte, se înțeleg perfect prin mesajul ascuns al unei creații de valoare? Probabil că este vorba de acel miracol, de acea taină, care până în ziua de azi nimănui nu i-a fost dat să le descopere, minunea pe nume *Creație*, adică misterul facerii, al plămădirii a ceea ce are o inexplicabilă forță de influență asupra speciei umane, acel ceva care permite celui ce îl zămisește, să fie demn de a purta înaltul nume de *Creator*.

Stădind pagini din istoria muzicii universale pentru a-mi pregăti lucrarea de licență, am aflat că încă în lumea antică, cu mii de ani înainte de nașterea lui Iisus, muzica juca un rol deosebit în viața omului. În China antică, bunăoară, era considerată cea mai importantă artă, care putea să influențeze până și mișcările astrilor cerești, care, la rândul lor, aveau o influență certă asupra omului – deci muzica avea și o puternică forță educativă. Am studiat muzica strămoșilor noștri, primele apariții ale ansamblului instrumental la moldoveni, pentru ca să mă opresc la partituri contemporane ale compozitorilor din fosta RSSM destinate orchestrei de muzică populară. Și, probabil, așa a fost să fie: recenzent al lucrării fusese desemnat Eugen Doga care, în acel timp, în

163 ■
EVOCAȚII 2021



„Avem nevoie de dragoste, precum un firicel de iarbă de razele soarelui...”

1. Orice persoană are dreptul la educație...
2. Educația trebuie să urmărească dezvoltarea deplină a personalității umane și întărirea respectului pentru drepturile omului și pentru libertățile fundamentale...
3. Părinții au, cu prioritate dreptul să aleagă felul educației care urmează să fie dată copiilor lor.”
(Art. 26 din Declarația universală a drepturilor omului)

„Domnule Constantin Rusnac, se știe că atunci când nou-născutul strânge pentru prima dată în pumnul în cazul D-voastră cum sa întâmplat ați fost un copil alintat de soartă?”

—N-aș zice, deși am fost singurul copil în familie, s-ar părea că ar trebui să fiu alintat, dar n-a fost așa. Eu am avut o educație foarte strictă, dar în același timp cu mare dragoste și suflet din partea ambilor părinți, acum foarte mult le simt lipsa. E clar că cea mai mare educație e însăși compartimentul părinților. Deși tatăl a avut 4 clase românești, apoi a trecut imediat într-a zecea la ruși, consider, foarte multe am învățat de la el. Odată, la Academia de Muzică, în cadrul unei întâlniri la care era prezent și tatăl am și zis că acum când am și eu copiii mei, tatăl, meu în comparație cu mine este doctor în științe pedagogice. Am doi copii, un băiat și o fată, sunt mari de acum ambii sunt muzicieni, violoniș-



Compozitorul Constantin Rusnac, președinte al Comisiei UNESCO din Republica Moldova la o serată muzicală



Comisia Națională
a Republicii Moldova
pentru UNESCO
Commission Nationale
de la République
de Moldova
pour l'UNESCO
National Commission
of the Republic of
Moldova for UNESCO



**GHID DE MONUMENTE ȘI SITURI ISTORICE
DIN REPUBLICA MOLDOVA
GUIDE DE MONUMENTS ET DE SITES
HISTORIQUES DE LA RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA
GUIDE OF MONUMENTS AND HISTORICAL
SITES OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA**

CHIȘINĂU - 1995

Teritoriul Republicii Moldova, situat în partea Sud-Est a Europei, a fost populat din timpuri foarte vechi și este unul din cele mai bogate în monumente istorice și culturale.

De la începuturile timpului, aici s-au dezvoltat numeroase culturi și civilizații. În secolul al III-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura geto-dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

Le territoire de la République de Moldova, situé dans la partie Sud-Est de l'Europe, a été peuplé depuis les temps les plus anciens en commençant par le paléolithique inférieur. De nombreuses cultures archéologiques ont survécu et sont devenues célèbres.

En commençant avec le VI^e siècle avant J.-C., ce territoire était peuplé par les gètes-daces qui, à partir de l'année 105 après J.-C., furent assez rapidement romanisés à la suite de la victoire de Trajan sur le roi dace Décébale.

La domination romaine, la langue latine, la propagation du christianisme, contribuèrent beaucoup à la consolidation de la romanité dans ce pays.

Après le retrait de l'armée romaine des territoires de la province de Dacia (en 271), à l'époque de l'empereur Aurélien fut suivie d'une période de domination des peuples migratoires (les Goths, les Huns, les Gépédes, les Avars, les Slaves).

En 1812, la partie orientale de la Moldavie a été intégrée sous le nom de Bessarabie à la Russie, ensuite à la Roumanie (1918-1940) et à l'Union Soviétique (1940-1991). La République de Moldova, qui a proclamé son indépendance le 27 août 1991, inclut la majeure partie de la Bessarabie, à l'exception de la région méridionale qui appartient à l'Ukraine.

L'adhésion de la République de Moldova à l'UNESCO en 1993, et la mise au point des premiers programmes dans le cadre de cette organisation internationale aident, à notre avis, une incidence favorable sur la culture autochtone.

Le présent «Guide de monuments et de sites historiques de la République de Moldova» peut être considéré comme l'un des premiers programmes de coopération aux initiatives de l'UNESCO in- en présentant une possibilité de faire connaître des monuments de valeur du pays.

The territory of the Republic of Moldova, situated in the South-Eastern part of Europe, was inhabited since the ancient times beginning with the early Palaeolithic, the evidence of which are numerous archaeological cultures found here.

Beginning with the VIth century this territory was populated by Geto-Dacians who were rapidly romanized from 105 A.D. after the victory of Trajan's army over the Dacian king Decabal.

The Roman domination, the Latin language and the dissemination of Christianity contributed significantly to the consolidation of Romanity in these parts.

After the retreat of Roman legions from the territory of the Dacia province (in 271), the epoch of Emperor Aurelian's a period of domination of nomadic people (Goths, Huns, Gepides, Avars, Slaves) began.

This long and hard period terminated in the formation of the feudal Moldavian state, the first prince of which became Bogdan I (1359-1392).

Political, economical and cultural progress of medieval Moldavia took place in the times of Alexander Cel Bun (1400-1432), Stephen the Great (1457-1504), Petru Rareș (1527-1538, 1541-1546) and Vasile Lupu (1634-1653). At that time numerous fortresses, monasteries and churches were founded.

In 1812, the eastern part of Moldavia was incorporated in Russia under the name of Bessarabia, later in Romania (1918-1940) and in Soviet Union (1940-1991). The Republic of Moldova, which proclaimed his independence on August 27, 1991, includes the most part of Bessarabia, excepting the southern region belonging now to Ukraine.

Joining UNESCO by the Republic of Moldova in 1993, the development and promotion of first programs within the frames of this international organization exert, at our opinion, a favorable influence upon the original national culture.

The present «Guide of Monuments and Historical Sites of the Republic of Moldova», as we hope, will become one of many initiatives of UNESCO in making it possible for the public to get acquainted with numerous valuable monuments of the country.

The National Commission of the Republic of Moldova for UNESCO expresses its kind gratitude to all the persons who participated in the preparation of this edition.

Comisia Națională a Republicii Moldova pentru UNESCO

Commission Nationale de la République de Moldova pour l'UNESCO

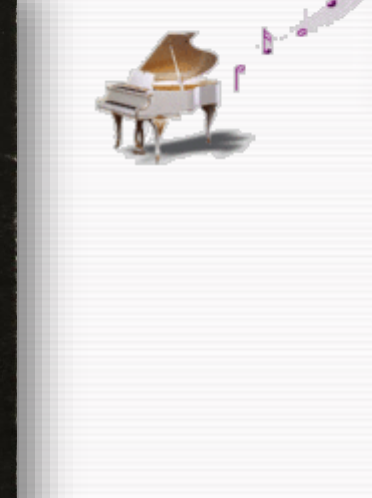
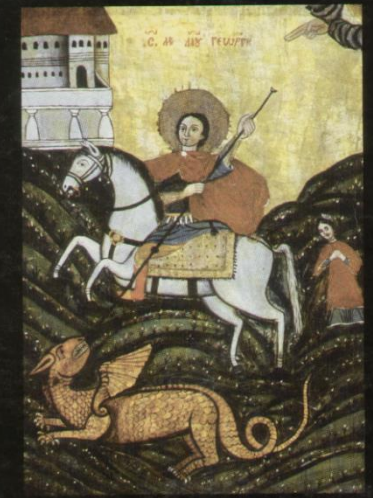
Comisia Națională a Republicii Moldova pentru UNESCO

Commission Nationale de la République de Moldova pour l'UNESCO

Comisia Națională
a Republicii Moldova
pentru UNESCO

Commission Nationale
de la République de Moldova
pour l'UNESCO

National Commission
the Republic of Moldova
for UNESCO



**GHID DE MONUMENTE ȘI SITURI ISTORICE
DIN REPUBLICA MOLDOVA
GUIDE DE MONUMENTS ET DE SITES
HISTORIQUES DE LA RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA
GUIDE OF MONUMENTS AND HISTORICAL
SITES OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA**

CHIȘINĂU - 1998

Teritoriul Republicii Moldova, situat în partea Sud-Est a Europei, a fost populat din timpuri foarte vechi și este unul din cele mai bogate în monumente istorice și culturale.

De la începuturile timpului, aici s-au dezvoltat numeroase culturi și civilizații. În secolul al III-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura geto-dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

În secolul al I-lea î.e.n., aici s-a dezvoltat cultura dacică, care a lăsat urme în forma unor obiecte de bronz și de argint, precum și în scrierile antice.

Le territoire de la République de Moldova, situé dans la partie Sud-Est de l'Europe, a été peuplé depuis les temps les plus anciens en commençant par le paléolithique inférieur. De nombreuses cultures archéologiques ont survécu et sont devenues célèbres.

En commençant avec le VI^e siècle avant J.-C., ce territoire était peuplé par les gètes-daces qui, à partir de l'année 105 après J.-C., furent assez rapidement romanisés à la suite de la victoire de Trajan sur le roi dace Décébale.

La domination romaine, la langue latine, la propagation du christianisme, contribuèrent beaucoup à la consolidation de la romanité dans ce pays.

Après le retrait de l'armée romaine des territoires de la province de Dacia (en 271), à l'époque de l'empereur Aurélien fut suivie d'une période de domination des peuples migratoires (les Goths, les Huns, les Gépédes, les Avars, les Slaves).

En 1812, la partie orientale de la Moldavie a été intégrée sous le nom de Bessarabie à la Russie, ensuite à la Roumanie (1918-1940) et à l'Union Soviétique (1940-1991). La République de Moldova, qui a proclamé son indépendance le 27 août 1991, inclut la majeure partie de la Bessarabie, à l'exception de la région méridionale qui appartient à l'Ukraine.

L'adhésion de la République de Moldova à l'UNESCO en 1993, et la mise au point des premiers programmes dans le cadre de cette organisation internationale aident, à notre avis, une incidence favorable sur la culture autochtone.

Le présent «Guide de monuments et de sites historiques de la République de Moldova» peut être considéré comme l'un des premiers programmes de coopération aux initiatives de l'UNESCO in- en présentant une possibilité de faire connaître des monuments de valeur du pays.

La Commission Nationale de la République de Moldova pour UNESCO exprime sa gratitude à tous ceux qui ont participé à la préparation de cette édition.

The territory of the Republic of Moldova, situated in the South Eastern part of Europe, has been inhabited since the ancient times, beginning with the early Palaeolithic, the evidence of which are numerous archaeological cultures found here.

Beginning with the VIth century, this territory was populated by Geto-Dacians who were rapidly romanized from 105 A.D. after the victory of Trajan's army over the Dacian king Decabal.

The Roman domination, the Latin language and the dissemination of Christianity contributed significantly to the consolidation of Romanity in these parts.

After the retreat of Roman legions from the territory of the Dacia province (in 271), the epoch of Emperor Aurelian's a period of domination of nomadic people (Goths, Huns, Gepides, Avars, Slaves) began.

This long and hard period terminated in the formation of the feudal Moldavian state, the first prince of which became Bogdan I (1359-1392).

Political, economical and cultural progress of medieval Moldavia took place in the times of Alexander cel Bun (1400-1432), Stephen the Great (1457-1504), Petru Rareș (1527-1538, 1541-1546) and Vasile Lupu (1634-1653). In this epoch numerous fortresses, monasteries and churches were founded.

In 1812, the eastern part of Moldavia was incorporated in Russia under the name of Bessarabia, later in Romania (1918-1940) and in Soviet Union (1940-1991). The Republic of Moldova, which proclaimed his independence on August 27, 1991, includes the most part of Bessarabia, excepting the southern region belonging now to Ukraine.

Joining UNESCO by the Republic of Moldova in 1993, the development and promotion of first programs within the frames of this international organization exert, at our opinion, a favorable influence upon the original national culture.

The present «Guide of Monuments and Historical Sites of the Republic of Moldova», as we hope, will become one of many initiatives of UNESCO in making it possible for the public to get acquainted with numerous valuable monuments of the country.

The National Commission of the Republic of Moldova for UNESCO expresses its kind gratitude to all the persons who participated in the preparation of this edition.

Comisia Națională a Republicii Moldova pentru UNESCO

Commission Nationale de la République de Moldova pour l'UNESCO

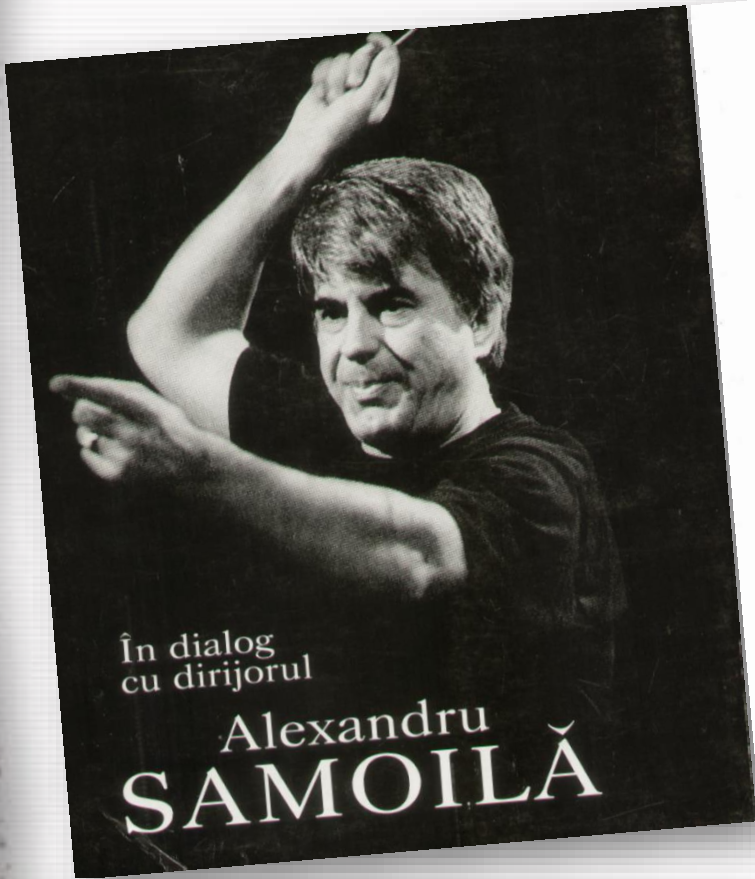
Comisia Națională a Republicii Moldova pentru UNESCO

Commission Nationale de la République de Moldova pour l'UNESCO

Comisia Națională a Republicii Moldova pentru UNESCO

Commission Nationale de la République de Moldova pour l'UNESCO

Constantin Rusan, Secretar General al Comisiei Naționale a Republicii Moldova pentru UNESCO
Constantin Rusan, Secrétaire Général de la Commission Nationale de la République de Moldova pour l'UNESCO
Constantin Rusan, General Secretary of National Commission of the Republic of Moldova for UNESCO
Constantin Rusan, Secretario General de la Comisión Nacional de la República de Moldova por UNESCO

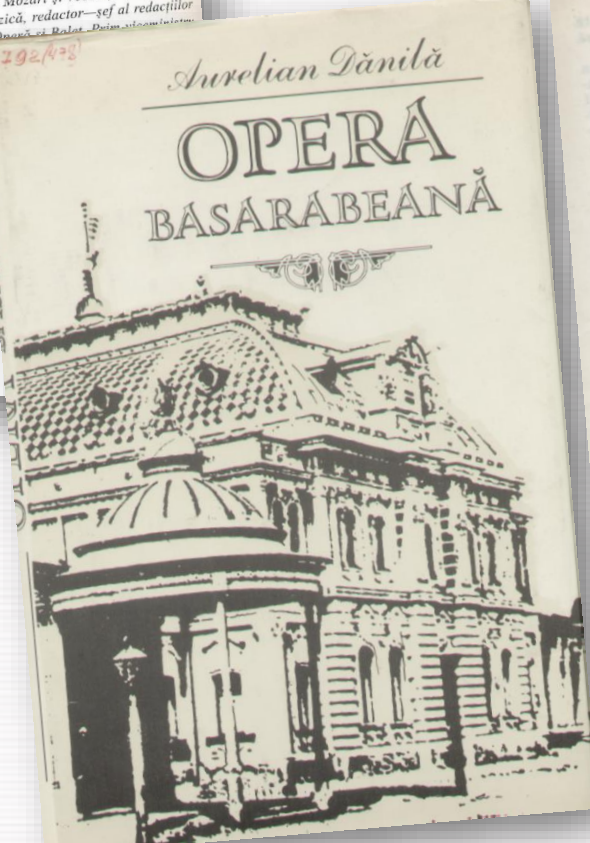


În dialog
cu dirijorul
Alexandru SAMOILĂ

CUVÎNT ÎNAINTE

Atunci când Aurelian Dănilă, după succesul fulminant al minunatei duminică sale cărți despre Maria Cebotari, mi-a spus că a conceput și lucrează la o nouă carte, de data aceasta despre dirijorul Alexandru Samoilă, am acceptat propunerea de a scrie prefața. Și pentru asta am avut mai multe motive. În primul rând — afecțiunea deosebită pe care o am pentru autorul cărții, doctor în studiul artelor, un excelent interpret la clarinet al creațiilor lui Mozart și Beethoven (a editat două CD-uri ca solist), fost director de școală de muzică, redactor — șef al redacțiilor muzicale Radio și TV, director al Teatrului de Operă și Balet, Prim-vice-ministru al culturii, Prim-vice-ministru de externe, director al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din Republica Moldova, care, în ciuda posturilor pe care le-a ocupat, rămâne un om adânc înrădăcit pe firmamentul culturii noastre. București, 1992.

292/478



Aurelian Dănilă
OPERA BASARABEANĂ



Nepotul meu, Alexandru

Artiștii basarabeni, formați în perioada interbelică, au adus o contribuție considerabilă la fondarea și evoluția teatrului liric actual. Cu toate acestea, până în prezent nu s-a făcut nici un studiu al operei basarabene. Restricțiile ideologice au făcut imposibilă cercetarea documentelor și a presei perioadei respective, atât în Moldova, cât și în România. Iată de ce au apărut doar articole sporadice, lucrări de ordin general, înserând date sumare. Însă din lipsa materialelor necesare, ele conțin multe inexactități.

De menționat faptul că și despre Teatrul de Operă actual, deși aparține celor mai valoroase realizări ale culturii moldovenești, e scris foarte puțin.

În multe țări ale lumii, reprezentațiile Operei Naționale au loc cu un succes statornic, care atestă înaltele calități artistice atât ale trupelor de operă, cât și ale celei de balet. Totuși, dacă despre balet s-a mai scris până acum și într-o oarecare măsură poate fi prezentată istoria dezvoltării sale, teatrul de operă rămâne încă în afara sferei de atenție a cercetătorilor. Au apărut, periodic, doar lucrări dedicate creației celor mai cunoscuți actori-cântăreți, originari din Basarabia, inclusiv celor care și-au legat activitatea artistică de teatre din alte țări. S-a scris câte ceva și despre soliștii Operei moldovenești din anii 50—90: Tamara Allogina, Polina Botetzat, Ludmila Erofeeva, Valentina Savițkaia, Nicolai Bașcatov, Mihail Munteanu, Boris Raisov ș. a. Au fost publicate două monografii consacrate Mariei Bieșu, cea mai mare cântăreață din a doua jumătate a secolului nostru.

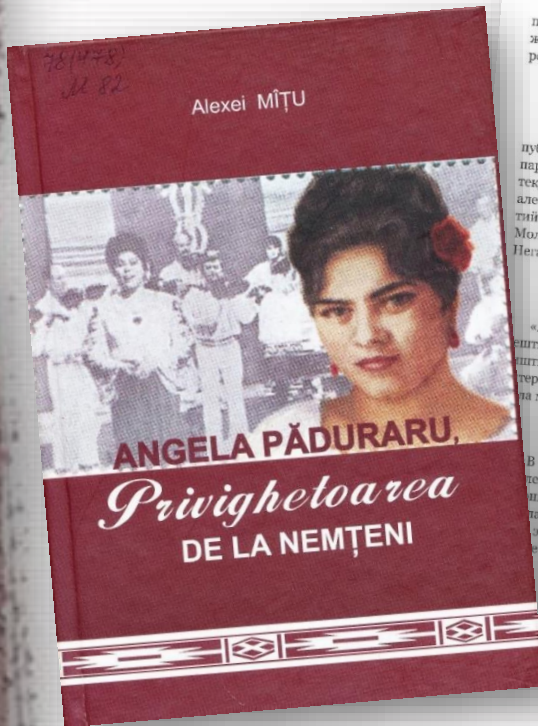
Istoria Teatrului de Operă a fost relevată doar pe scurt în broșuri, cu ocazia unor date importante, aniversării unor sărbători etc. Dar, dacă din acestea poți afla, fie și pe scurt, despre evenimentele artei de operă contemporane autorilor, etapele timpurii sunt prezentate fragmentar și contradictoriu.

Importanța cărții lui Aurelian Dănilă constă în faptul că autorul, pentru prima oară, propune o versiune argumentată despre locul și rolul operei basarabene ca parte integrantă a procesului artistic european.

„Un sânge tânăr pulsează în muzica lui Constantin Rusnac interpretată pe scenele mari ale țării, cântată la școli și în grădinițe... Degajează un suflet proaspăt, o fluidă delicatețe anume prin paralelismul intim cu folclorul.”

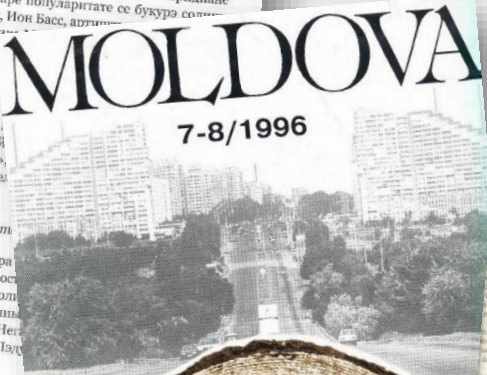


Larisa Turea, jurnalist



145
дулуй, ку дорул де примяварэ ал челор опт фечорэ че тын-жеск дупэ пажинтя копилэрий лор, цесутэ ку флорэ де романицэ ши олеандрэ.»
Ион ГЕОРГИЦЭ,
«Зориле Букочиней», 10.06.1973

«Коллективул «Фолклор» е кулоскут ну цумай зин ре-публика ноастрэ, чи ши департе де хотареле ей, яр о бузэ текулуй популяр молдовенеск не диферите меридиане тий: Анжела Пăдурару, Ион Басс, артисти Молдовенешты: Вероника Пенарэ, прехум ши сол...»
«Ангела Пăдурару, эсте поате я май шитий де ла «Фолклор», черпретэзэ эе конгечел на мама.»
В творчестве Оркестра декант отшлифованности иничая слитность соли-платает группой отличия-то Н. Ермауран, Т. Ней-артисты МССР: А. Пенарэ,
«Совет...



Constantin RUSNAC:
"ÎN LOC SĂ NE CUMPERE O VACANȚĂ TATA MI-A CUMPARAT PIAN..."
Acesta este un text dintr-o revistă muzicală, în care se vorbește despre pianistul Constantin Rusnac și despre cum a achiziționat un pian. Textul este scris în română și este însoțit de o fotografie a lui Rusnac la pian.

Prof. Dr. H. C. Constantin RUSNAC
ROMANȚE
surile lui Mihai Eminescu
ah, cerut-am de la zodie



„Cântecele lui Constantin Rusnac găsesc de fiecare dată intonații irepetabile, ce redau profunde trăiri omenești. Astfel, creațiile sale sunt îndrăgite de public.” Serghei Pojar, muzicolog



788
R. 22

V. ROTARU

PIESE,
STUDII ȘI
ANSAMBLURI
PENTRU
PIAN

PREFAȚĂ

Originar din s. Sculeni, Ungheni, Vladimir Rotaru s-a familiarizat cu muzica populară instrumentală încă din copilărie. S-a apropiat de ea și mai mult în anii studenției la Conservator, unde, concomitent cu studiile de compoziție, îl vedeam în calitate de flautist, apoi conducător al acestei formații. Numeroase melodii populare moldovenești Rotaru au rămas timp îndelung „înscrisă”.

În anul 1976 se situează în Ansamblul cameral, consacrat didactic. O împrejurare feroțită, V. Rotaru, vădit că repertoriul pentru instrumentele sacofone aproape că nu există, se apucă să scrie pentru acest vădușor. Succesul nu întârzie să apară. De sub pânza lui s-a născut o creație înaltă și mai mult pentru instrumentele sacofone moldovenești. Lucrarea de față o atestă. În primul rând, vine vorba de creșterea metodei și căutarea ei. Ea va contribui într-o măsură înaltă la înălțarea locurilor pe care le

MOLDAVIAN FOLK MUSIC ORCHESTRA

Молдавський

ART DIRECTOR
SERGEI CHUKHRII

ОРКЕСТР МОЛДАВСКОЙ НАРОДНОЙ МУЗЫКИ

Молдавський


ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ РУКОВОДИТЕЛЬ
СЕРГЕЙ ЧУХРИЙ



UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI
BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ

Colecția Personalități baltene

Gheorghe BACIU



Biobibliografie

BĂLȚI, 2016

145

LECTII DE PURIFICARE A SUFLETULUI

Intr-o zi, după o ședință ordinară a Salonului Musical de la Biblioteca Națională, cineva mi-a transmis o carte bogat ilustrată și destul de voluminoasă: „Omul Bălți și oamenii lui”. Pe prima pagină, am citit o scurtă dedicație, scrisă din inimă de către autor și adresată mie. Căldura pe care o emanau aceste cuvinte simple mi-a trezit în suflet emoții neașteptate.

Pe cel care a trudit asupra acestui tratat istoric, pe Gheorghe Baciu, îl cunoașteam, dar de la distanță. Știu că e medic-legal, autor a mai multor articole, eseuri, lucrări științifice consacrate problemelor medicilor legale. Mai știu că a participat eficient în componența diferitor echipe internaționale pentru elucidarea cazurilor complicate cu care se confruntă justiția, constatările lor avind o influență hotărâtoare în luarea deciziilor juridice. Mare mi-a fost mirarea, însă, când am văzut, că, de astă dată, renumitul medic vine în fața cititorului cu o carte care e departe de a se înscrie în anulul problemelor medicilor. Curiozitatea îmi învâluie spiritul într-acest, pe loc, am început febril să o răfoiesc. Apoi citind-o, mi-am dat seama, ca această lucrare nu putea să nu fie scrisă de acel, ale cărui rădăcini i se trag de aici, din atât de acasă stepă a Bălților. Fiecare pagină a cărții emană un atașament aparte pentru locul acesta, care este pentru el cel mai scump din lume. Dar cât simpatie și afecțiune găsim în fiecare eseu – sincere sentimente care sînt îndreptate spre om, spre cel care, prin faptele lui creștinești, immortalizează cunoscuta și plina de adevăr zicală populară: „Omul învecinește locul”. Și nu-am convins – anume datorită sentimentului frumos de dragoste, pe care îl poartă în suflet medicul, scriitorul, omul Gheorghe Baciu, au văzut lumina zilei toate cărțile pe coperta cărora domnia sa și-a pus semnătura. Iar tot ce se naște din dragoste este durabil. Al impresia că, prin creația sa, Gheorghe Baciu vrea să nu convingă, că omul, dacă are o inimă în care încape toată căldura acestui sentiment divin, le face pe toate cele bune pe pământ. Căci el, Omul, al fapt trimis aici să învețe a iubi, iar cel care nu e în stare să lase simțimutul cereș să-i pătrundă în suflet nu poate fi demn de el și se amintă numele. Lectia iubirii el a înfuset-o de mic copil, de de atunci, de fiecare dată când eșterne pe hirtie istoria unei vieți, a unei suferințe, corzile inimii sale vibrează emotiv și părtinitor – mărturie elocventă a faptului, că domnia sa susține probele la acest compartiment cu brío.

PROZATOR, POET



- Eu sunt!
Am strigat
Bucuros.
- Ai fost!?!
Mi-a răspuns
Trist
Ecoul.





„Îi cunoaște numele Republica, pentru care cântă sufletul său de artist și bărbat. Îi cunoaște numele pământul și lumina, de la care a învățat să împrumute sunetele. Căci iubire este în muzica sa și speranță, și dăruire, așteptare și patimă, toate fiind părți componente ale lumii, adică a ceea ce îl reprezintă mai mult ca orice pe Constantin Rusnac, folcloristul și compozitorul... Pe Constantin Rusnac setea luminii îl face să cânte și setea de lumina Patriei, al cărei fir de iarbă și cer legănat în ochi de copil îl inspiră.”

Ludmila Sobețchi, poetă

REFERINȚE CRITICE



Dni Constantin Rusnac,
compozitor, laureat al Premiului de Stat,
Mastru Emerit al Artei,
cavaler al ordinului "Gloria Muncii",
or. Stăuceni, mun. Chișinău

**Suflet spălat
în aburii Draghiștei**

Răvașe de dragoste

325

M

ama ta, dragă Costică Rusnac, la fel ca și
mama mea, mai tresare, întrebându-se din
adinc:

— Oare acolo, sus, mai înfloresc

salcîmii?..

Părinții tăi, dragă Costică, la fel ca și părinții
sar, întrebându-se de desubt:

— Oare băiatul nostru mai înțelege glasul cioc

Tatăl meu, în sat, cu un pahar de țâric în cap
mai ales cu, zicea univoc:

— Băiatul meu!..

El nu putea să mă împartă cu nimeni. Mai ale
Nici cu mama nu putea să mă împartă.

Tatăl tău venea uneori pe la tatăl meu. Eu înc
team. El zicea:

— Băiatul nostru...

O mare deosebire, dragă Costică. Un mesaj
profund.

Odată, mai demultisor, desigur, ei, părinții tăi,
rînd la a te descoase:

— Și chiar ești compozitor, măi Costică?

— Nu știu. Încă nu știu.

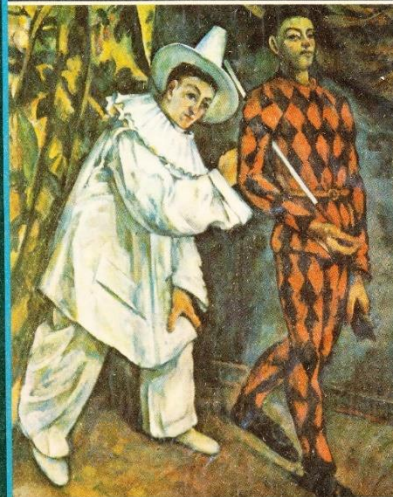
— D-apoi compui cîntece, măi Costică?

— Compun, tată.

— Și de unde le scoți tu, cîntecele estea, măi?

— Eu știu? Poate din dragostea voastră, mamă
ta voastră... Poate din frumusețea și din marcele

Pavel PELIN



**Ce dragoste
veche-
ACTORII**

Ediția
CARTEA
MOLDOVEI

CONSTANTIN RUSNAC

CADRELE — cuvânt străvechi, magic, straniu. Văd un lung
exod al miniștrilor culturii, potrivindu-și cu pietate cravata la auzul
acestei noțiuni. "Cadrele decid totul!" — atribuit, după circumstanțe,
când lui Buharin, când lui Stalin, dictonul era palma Demiurgului
peste creștetul pleșuv al funcționarilor de stat. Veneam spre
instanță ca oameni, dar, pășindu-i pragul, deveneam cadre. În
cap ni se introducea codul de telefon, care ducea nu întotdeauna
suflet — spaima cronică față de plumb al planurilor de muncă, în
acolo unde credeai că duce. Din toate direcțiile, cunoscute și
necunoscute, veneau la nesfârșit directive și instrucțiuni. Ni se
lămurea cine suntem și încotro trebuie să mergem. Ce ne așteaptă
dacă vom refuza să mergem "într-acolo" — despre asta nu ni se
spunea. Înțelegeam cu de la sine putere. Eram Cadre.

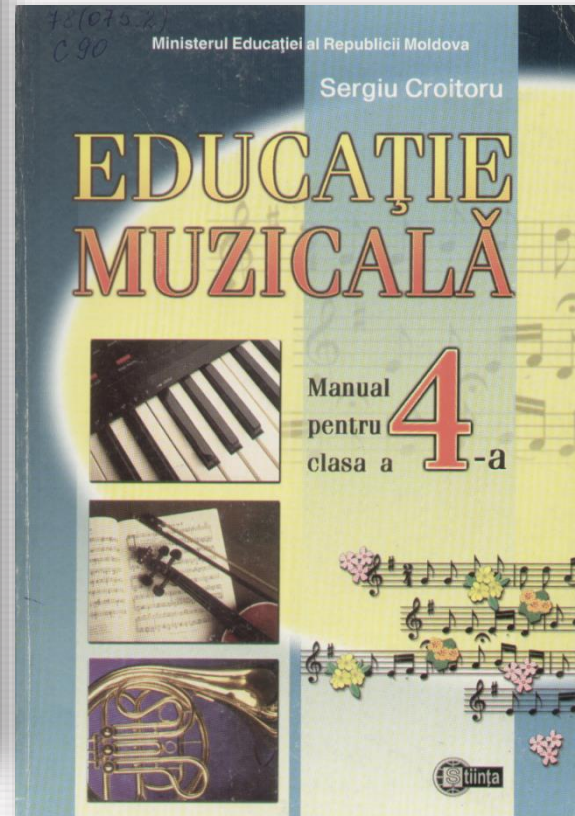
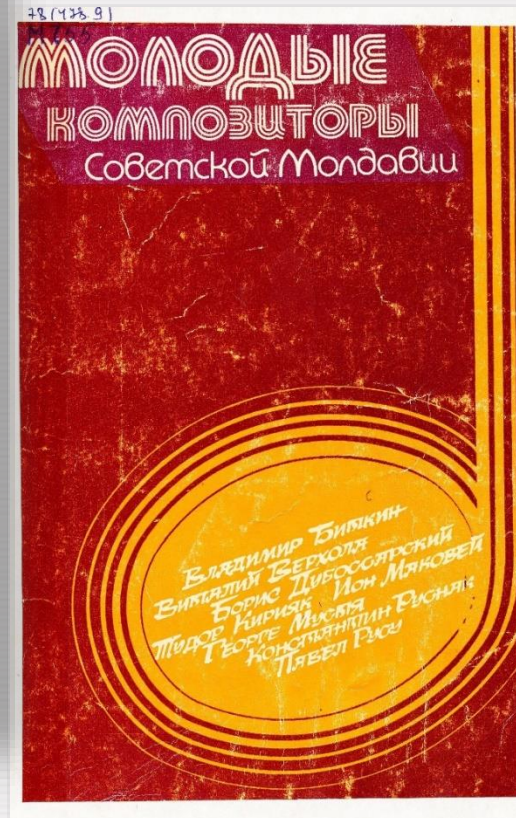
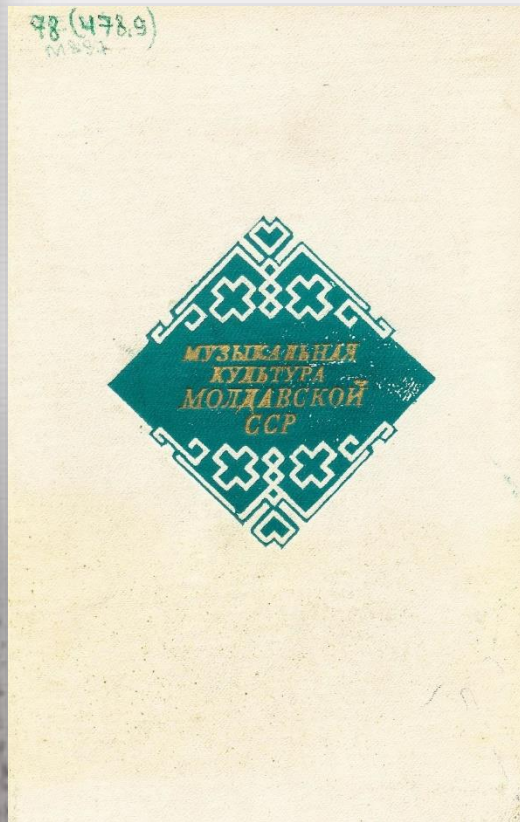
Una din excepțiile acestei stări de lucruri ține de numele
compozitorului Constantin Rusnac. Desemnarea sa, la 1984, în
funcția de viceministru al culturii, amintește fulminanta venire la
domnie a lui Radu Ștefan, întâiul și ultimul. E de presupus că nici
chiar Rusnac nu s-ar fi așteptat la un salt atât de remarcabil, dar și
de scurtă durată, în cariera sa — din postul de redactor-șef al
Colegiului de repertoriu la cel de viceministru.

Născut în 1948, Constantin Rusnac face parte din generația
care și-a definitivat crezul în lumina orbitoare a teatrului *Lucațăful*.
Până astăzi îi place să reproducă, din amintire, pasaje din
spectacolele *Copiii și meriele* după piesa lui Constantin Condrea
și *Căsătoria* de N. Gogol, ambele legate de numele interpretului
Ion Ungureanu. În primul caz, memoria, nu numai muzicală, a
compozitorului reține, pe de rost, monologul lui Berejanu; în cel
de-al doilea caz, mai complicat, rolul lui Podkolosin, jucat de Ion
Ungureanu, i se va părea lui Rusnac o formulă predestinată: rămas
singur într-un birou care i se arată prea spațios pentru un fiu de
țărăn, compozitorul va trage, tot mai insistent, cu ochiul la fereastră,
tentat să sară prin ea, ca și Podkolosin, salvându-se de o mireasă
cu ochii prea albaștri...

Recrutați în virtutea unui sistem sever de selecție la Școala
Muzicală *Eugeniu Coca* din Chișinău, copiii, mai ales cei de la
țară, tot copiii rămăneau. Una din cele mai înduioșătoare amintiri
ale lui Constantin Rusnac despre anii de școală, reproduce raza

„...Un sârguincios folclorist și compozitor, ale cărui creații muzicale sunt din plin cântate de orchestrele populare din republica noastră.”

G. Mereșanu, muzicolog



Constantin Rusnac

O activitate fructuoasă în genul muzicii pentru copii desfășoară compozitorul Constantin Rusnac. De mare succes printre copii se bucură cîntecul **Dragă-mi este țara mea**. Pentru a dezvălui mai profund imaginile versurilor lui Gr. Vieru, compozitorul a apelat la minunatul nostru folclor.

Prima parte a cîntecului reprezintă o melodie lină, curgătoare, în stil de horă mare. Ea simbolizează frumusețea plaiului nostru străbun. Partea a doua este o melodie veselă în stil de sîrbă.



Dragă-mi este țara mea

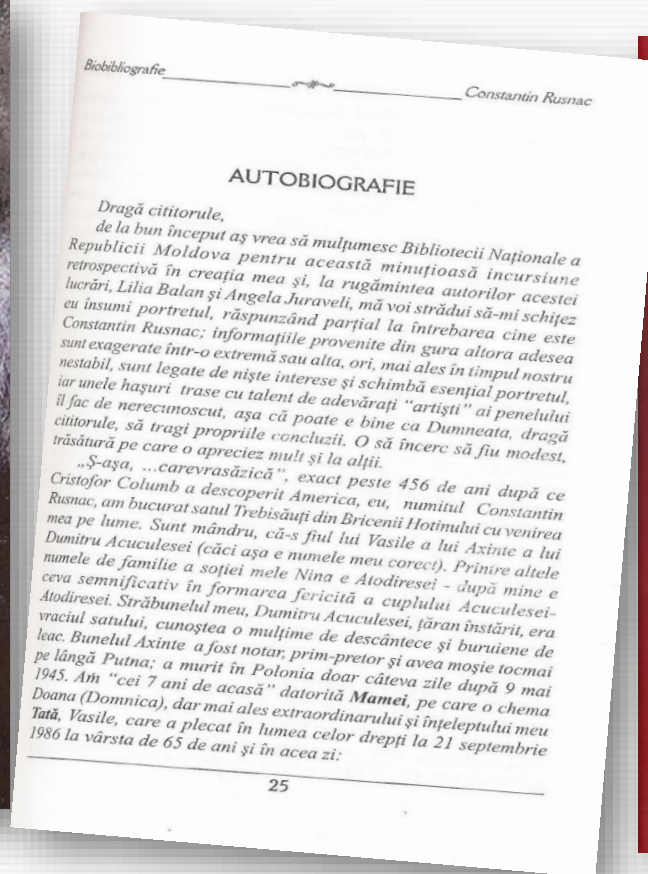
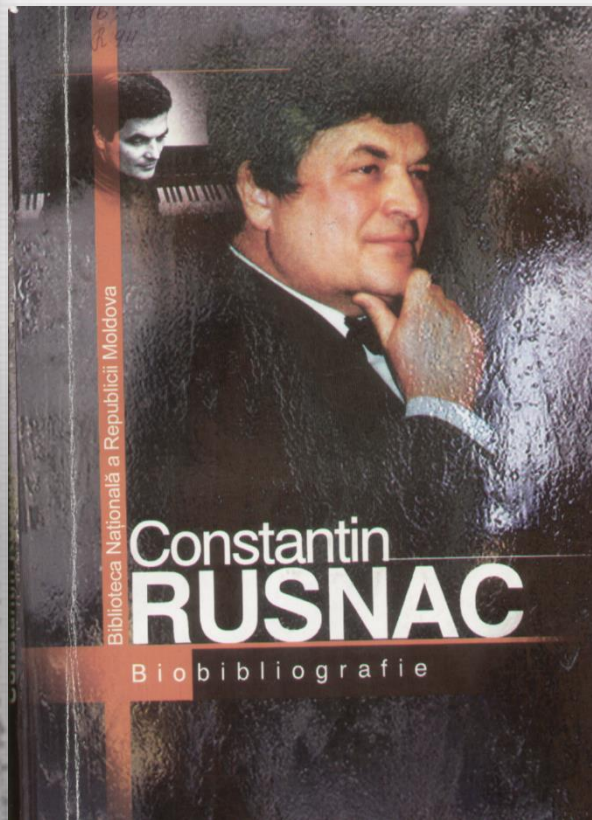
Muzica: Constantin Rusnac
Versurile: Grigore Vieru

Tempo di hora



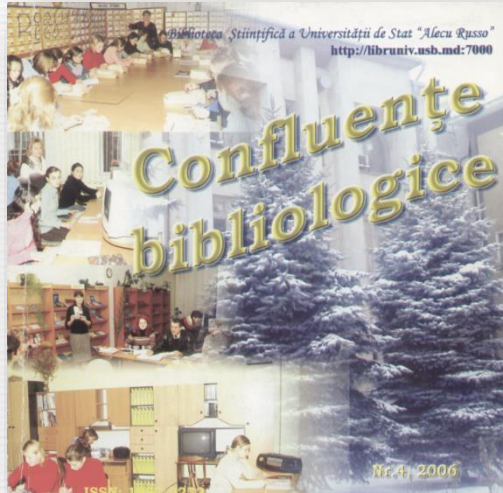
Dragă mi-i, drag iz - vo - rul dul - ce, Stră - ju - ind vil -
ce - le - le, Po - mul le - gă - nînd în - ra - muri
Pă - să - ri - le, ste - le - le. Dragă mi-i drag, iz -
vo - rul dul - ce, Stră - ju - ind vil - ce - le - le,

„Compozitorul Constantin Rusnac vine cu toate armoniile sale dulci de prin Țara Bricenilor, Țara Sârbelor, fiindcă una din piesele sale muzicale așa și se numește „Sârba din Trebisăuți”.
Gheorghe Ciocoi, scriitor



„...Unul dintre cei mai străluciți maeștri ai muzicii contemporane moldovenești.”

Anatolii Badhen, dirijor, Sankt-Petersburg

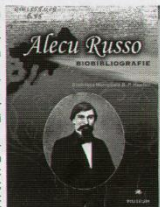


Confluente Bibliologice

Noi bibliografii

Elena SCURTU

La începutul anului curent, colecția Bibliotecii noastre s-a completat cu 3 bibliografii, rod frumos al truștelor bibliotecarilor de la Biblioteca Națională și Biblioteca Municipală B. P. Hașdeu din Chișinău.



Bucură precupărilor constante ale bibliotecarilor de la Biblioteca Municipală B. P. Hașdeu în elaborarea bibliografiilor unor personalități eminate ale poporului nostru.

Bibliografia Alecu Russo completează 2 bibliografii publicate în Moldova în ani precedenți. E vorba de: Alecu Russo (1819 - 1859) alcăt. I. Spăc; Bibl. Rep. de Stat N. Krupskaiia. - Ch.: Cartea moldovenească, 1969. - 35 p. și Alecu Russo / alcăt. E. Scurtu; red. resp. E. Harconiță. - Bălți, 2004. - 67 p.

Viața și activitatea lui A. Russo rămâne a fi un model și un izvor nemuritor de gânduri, de idei, de inspirații, scriitorilor fiind și imaginea ideală a patriotului în pieptul căruia a bătut o inimă mare plină de dragoste nelimitată pentru țară, neam, limbă.

Non-apăruta bibliografie diferă de cele precedente prin structura sa originală, prin volumul de noi informații: iconografie (albume, cărți poștale, foto, etc.), ilustrații păstrate la Muzeul literar român M. Kogălniceanu.

Materialul este organizat în cinci capitole esențiale, fiecare având mai multe subcapitole.

Tabel cronologic; Operele scriitorului; "Acel ostaș al propășirii" (despre autor și opera sa);

Aprecieri, Indexuri auxiliare. Capitolul Acel ostaș al propășirii... este format din: bibliografii, enciclopedii și dicționare, iconografie, ilustrații, date generale despre viața scriitorului, despre lucrări și preocupări aparte: A. Russo - lingvist, folclorist, cercetător al literaturii, omagier.

Compartimentul Aprecieri conține poezie la Emil Lăleșanu, Iulian Filip, George Ciocoi, scrisă cu ocazia aniversării a 150 de ani de la nașterea scriitorului.

Este variat și capitolul indexurilor auxiliare: index de opere, de nume și bibliografie.

Lucrarea constituie o sursă serioasă pentru toți cei care tind să-și aprofundeze cunoștințele despre marea noastră clasă, să se inspire pentru noi creații.

O altă bibliografie este consacrată unui bibliotecar de vocație, directorul general al Bibliotecii Municipale din Chișinău, d-nul dr. Lidia Kulikovski.

Activitatea doamnei L. Kulikovski este multispectaculoasă: director de bibliotecă, conferențiar universitar la USM, profesor la Școala de Biblioteconomie de pe lângă Asociația Bibliotecarilor din Moldova (2000 - 2004), autor al mai multor proiecte de cercetare bibliografică, coordonator național al proiectelor europene PULMAN, CALIMERA.

Activitatea performantă a doamnei L. Kulikovski a fost apreciată după merite: Lucrător emerit al culturii (1987), medalia Meritul Civic (1996), Premiul european Managerul sec. XXI (2001).

Este prezentă mereu cu investigații interesante și în publicațiile de specialitate din țară și de peste hotare.

Bibliografia dată sintetizează aproape 250 de documente, aparținând penelii protagonistei și referințe despre activitatea sa.

Structura lucrării este următoarea: Articolul introductiv, semnat de Iu. Colesnic; În loc de curriculum vitae de I. Mastar; volume de autor, editii alcătuite și îngrijite, articole, studii, prefețe, recenzii, articole și referințe despre Lidia Kulikovski; interviuri, aprecieri; Vorbește Lidia Kulikovski; narațiuri.

Structura lucrării este următoarea: Articolul introductiv, semnat de Iu. Colesnic; În loc de curriculum vitae de I. Mastar; volume de autor, editii alcătuite și îngrijite, articole, studii, prefețe, recenzii, articole și referințe despre Lidia Kulikovski; interviuri, aprecieri; Vorbește Lidia Kulikovski; narațiuri.

Pină și coperta conține cuvinte frumoase despre Lidia Kulikovski, aparținând unor personalități destinate din lumea cărții, profesorului universitar dr. Ion Slobica. Un fragment din "Doamna L. Kulikovski realizată prin cele scrise o cercetare necesară, motivată și solid construită, cu o structură logică, deosebită pe o schemă clasică, de la tabloul general al problemei la practica locală și apoi la soluțiile de perspectivă".

Lucrarea este o apreciere incontestabilă a unei activități de învidiat și demnă de urmat.

Bibliografia Constantin Rusnac (colecția Compozitori Moldoveni) a fost elaborată de Biblioteca Națională în cadrul proiectului editorial Moldovica. Lucrarea dă măsura contribuției cunoscu-

te ale compozitorului, muzicologului la îmbogățirea patrimoniului muzical național.

Bibliografia este structurată în mai multe compartimente: Opera, Referințe despre viață și operă, Studii și articole semnate de C. Rusnac.

Compartimentul Opera, evident, cel mai cuprinzător, include culegeri cu note ale compozitorului, aparute în publicații periodice, cărți, seriale, precum și înregistrări audio, prelucrări, aranjamente, manuscrise din arhiva personală a compozitorului în limba română, rusă, engleză.

Autobiografia, articolele publicistice despre colegii, evenimentele culturale, pedagogice muzicallă anunță un om înzestrat cu har de neamănăduț.

Bibliografia are și indexuri auxiliare care înlesnesc viziunea lui: un index de nume al autorilor, traducătorilor, interpretelor și un altul de titluri și de versuri (primele cuvinte).

Grupul de imagini de la finele ediției ilustrează plener activitatea compozitorului.

Bibliografia Constantin Rusnac dă dimensiunea adevărată a unui compozitor de referință. Biblioteca Națională, putem spune, înregistratoază un nou succes în elaborarea bibliografiilor din Moldova.

Grupul de imagini de la finele ediției ilustrează plener activitatea compozitorului.

Bibliografia Constantin Rusnac dă dimensiunea adevărată a unui compozitor de referință. Biblioteca Națională, putem spune, înregistratoază un nou succes în elaborarea bibliografiilor din Moldova.

Grupul de imagini de la finele ediției ilustrează plener activitatea compozitorului.

Viața unui compozitor, pare atât de asemănătoare cu a multora, încât descoperindu-i marea deosebire rămâi uimit.
Admir cântecul de mare valoare ale compozitorului, care au devenit parte componentă a vieții noastre spirituale.



Promotor al melosului popular

Constantin Rusnac a fost mențiat să fie mare compozitor. Dar nu în Beethoven și nici în țara lui Moștenit pe lume dintr-un neam bogat. Vine dintr-o familie de oșaci, de pe dulcele plai al Bricevanetei și armonii, cules de prin varii...

Publicul a auzit cu deosebit interes, prima sa lucrare originală, „Sărba din Trebisșuț”, care până în prezent este inclusă în repertoriul orchestrelor de muzică populară din Republica Moldova. Toți au fost entuziasmați, au auzit piesa „Sărbătorească”.

Genul de muzică, ce a ajuns la sufletul ascultătorului, a fost genul liric - romanța „Tu floare mixandră”.

Un mare succes a avut ansamblul „Allegretto” cu cântecul „Drag-mi este țara mea” pe versurile lui Gr. Vieru, maestrul de concert Svetlana Parfionov.

Cele mai elegante și leger au fost miniaturile interpretate de ansamblul celor mici - „Migurici”. Ei au cucerit publicul cu piesele „Cântă țapul la tambal” și „Cum se spală ariciștii” - maestrul de concert dna S. Parfionov. Cu vocea puternică și răsunătoare a evoluat profesora Mariana Edu - Popescu, care a interpretat cântecul „Copiii Planetei Pământ”, companiată de Tatiana Poecac. Foarte mult a fost aplaudat duetul I.aura Garaz și Andreea Goroh care au interpretat cântecul „Pomul”, maestrul de concert Tatiana Peceac.

La finele seralei toți copiii s-au prins într-o horă, pe muzica scrisă de autor. Constantin Rusnac a scris „Grăul muzicii populare”. Piesele lui vor rămâne mereu în sufletele noastre.

Dorim compozitorului „LA MULȚI ANI” și toți IMPLINIȚI!

TATIANA DRAGHICI, profesora la Școala de Arte Octavei



Nr. 3 (21) martie 2013 ISSN 1857-4424

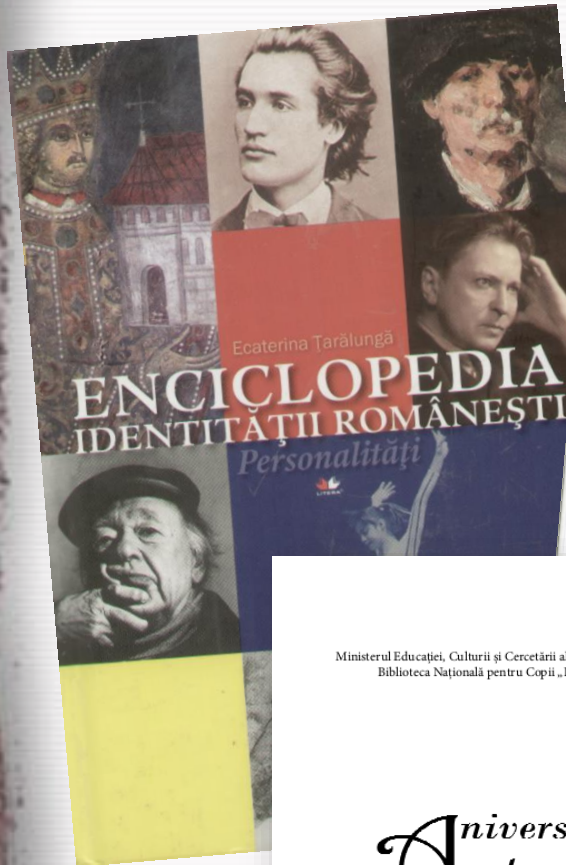
Realități Culturale

REVISTĂ DE ETNOGRAFIE, FOLCLOR ȘI CULTURĂ CONTEMPORANĂ

Grădulenți

ORCHESTRA DE MUZICĂ POPULARĂ Trandafir

PAVEL POPA	V. NAȘCO	VERA OXENTE
NICOLAE BĂIEȘU	LIUBA OSIPOV	TAMARA LARI
STEFAN SOFRONOVICI	MARIA SCOARȚĂ	NICOLAE RUSU
TATIANA JIDOVANU	MARIANA COCIERU	PETRE POPA
VICTOR CIRIMPEI	TATIANA DRAGHICI	TATIANA FOLIUȘNEAC
TATIANA DRAGHICI	IRADA JITAR	G. PRODAN
		Ludmila Samarina-Zănoaga
		Dumitru Caranda



Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova
Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă”

Aniversări Culturale 2018

BAȘTINA-RADOG SRL



Rusnac

Rusnac, Constantin

(6.02.1948, Trebisăuți, Republica Moldova)
Compozitor, muzicolog, folclorist. A absolvit în 1965 cu medalia de aur Școala Republicană de Muzică din Chișinău (azi liceul Ciprius Porumbescu) la contrabas (clasa profesorilor Nicolae Cazacu și Valentin Viñiciu) și teoria muzicii (armonie, clasa profesorilor Leocădia Berov și Simion Luntre). În același an susține probele de admitere la Institutul de Arte Gavril Munteșcu la două specialități: muzicologie și contrabas. În 1970 predă la Catedra de folclor a aceluși institut. Între 1975-1984 activează în cadrul Ministerului Culturii al Republicii Moldova în calitate de redactor-șef al Colegiului pentru Repertoriile Colectivele Artiste de Amatori, ulterior – prim-vice-ministru al Culturii. Din iunie 1984 până în decembrie 1988 deține funcția de rector al Conservatorului de Stat Gavril Munteșcu (actualmente Academia de Muzică, Teatrul și secretar general al Comisiei Naționale a Republicii Moldova pentru UNESCO). Din 2000 este prezent al Consiliului Național Delfic. Membru al Uniunii Compozitorilor (1977). Laureat al Premiului de Stat al Republicii Moldova pentru creația orchestrală *Sărbătoarea* (1976). Laureat al Festivalului televiziunii *Teacna-79* (Cântecul-79, Moscova). Diploma pentru cea mai bună muzică de film în cadrul Festivalului televiziv, Chișinău.

Rusnac, Gheorghe

(23.11.1942, Ocnita, Republica Moldova)
Historic. A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Chișinău, unde a fost profesor, rector și președinte al consiliului rectorilor din Moldova. Lucrări: *Politiologie*, manual, 1991; *Compendiu și repertoriu de bază ale diplomației. Definiții și semnificații în Moldova: etapie și tendințe* (1998-2000), 2000; *Republica Moldova. Istoria politică (1989-2000)*, documente, *Albiniștii universitari în Republica Moldova (1920-2000)*, 2001, în colaborare. Distins cu Ordinul Republicii, Ordinul Gloria Muncii, Legiunea de Onoare a Franței, Membru al Academiei Internaționale pentru Învățământ Superior (Moscow), membru al Academiei Internaționale de Ecologie și Protecția Activității Umane, membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei.

Rusnel, N. nume la naștere

Nikolai Konstantinovič Sudzilovski, în ucraineană Mikolaj Sudzilovski, în polonă Michał Sudzilowski (15.12.1850, Moghilio, Ucraina – 30.04.1930, China)
Militant socialist. Moghilio era o localitate numită după Petru Movilă, mitropolitul Ucrainei (Mala Rusia) și locuitor de origine moldovenească care a părăsit țara Dimitrie Cantemir (și tatălul lui, Ștefan Cantemir).

FEBRUARIE

Ziua Europeană a Siguranței pe Internet (Inițiată în 2004 de Comisia Europeană și are ca scop promovarea siguranței pe Internet pentru toți utilizatorii, în special pentru copii și tineret)

Gane, Nicolae, scriitor (1838-1916)

Luchian, Ștefan, artist plastic (1868-1916)

Bălci, Gheorghe, poet (1963)

Gârneț, Vasile, poet, prozator și eseist (1958)

Bogza, Geo, poet, prozator (1908-1993)

Rusnac, Constantin, compozitor (1948)

Verne, Jules, romancier, dramaturg francez (1828-1905)

Koval', Ūrij, scriitor rus pentru copii (1938-1995)

Žukovskij, Vasilij, poet rus (1783-1852)

Zubcu-Codreanu, Vasile, actor (1948)

A doua zi de marți		
180 de ani de la naștere	1	
150 de ani de la naștere	1	
55 de ani de la naștere	3	
60 de ani de la naștere	3	
110 ani de la naștere	6	
70 de ani de la naștere	6	
190 de ani de la naștere	8	
80 de ani de la naștere	9	
235 de ani de la naștere	9	
70 de ani de la naștere	12	

LOCALITĂȚILE Republicii Moldova

Itinerar documentar-publicistic ilustrat

Vol. 14

112

TREBISĂUȚI

blicii Moldova, domnul Mircea Snegur. Rar sate se bucură de o asemenea onoare. Șefii statului nu vin la hram nici în satele cele mai apropiate de Chișinău, dar acolo, la capătul republicii... Trebisăuțenii și azi mai povestesc despre acel mare hramar. Cu toate că timpul era nemaipește de greu, că democrația se cam încurca adesea cu anarhia, fiind înțeleasă de unii ca o posibilitate de a scapa în posesie personală tot ce putea duce în spina re mușca, care i s-a infiltrat în ființa sa mai întâi de la săzătorile și horele din satul său natal, ca apoi, să participe și să ocupe primul loc la primul festival republican al elevilor, interpretând o melodie populară la un „xilofon”, confecționat de el înșiși – din opt sticle, umplute cu apă la diferite nivele. După absolvirea școlii de 7 ani din sat, face studii la Școala Medie de Muzică „Ciprian Porumbescu” (și o absolvete cu medalia de aur) și la Conservatorul de Stat „Gavril Munteșcu” (la specialitățile de muzicologie și de contrabas) din Chișinău. Prima lucrare proprie o compune în 1969 – „Sărba din Trebisăuți”, o fantezie pentru orchestra de muzică populară, inspirată din folclor. În același an publică în ziarul „Tinerimea Moldovei” primul său articol „S. B. Șapiro”, iar în anul următor – încă o lucrare publicistică inspirată „Cu magnetofonul printre laitari”, în ziarul „Cultura”. Activitatea de muncă și-o începe în funcție de profesor la catedra de folclor din Alma-Mater. După armată desășoară o intensă activitate compo-nistică. Una după alta așează pe

De toate au avut de tras Trebisăuții, dar din moși-strămași au fost, și au rămas să fie și mai departe, gospodari buni și foarte primitori de oameni. Acea casă în Trebisăuți se consideră fericită, care are mereu noroc de oameni. Adică de oameni, care să-i treacă pragul. Iar Trebisăuții au și multe personalități marcante, care îi poartă faima în lume. Compozitorul, muzicolog, poetul și activistul obștesc **Constantin Rusnac** (n. 6 februarie 1948), se pare, de mic copil a pornit pe calea artei muzicale, care i s-a infiltrat în ființa sa mai întâi de la săzătorile și horele din satul său natal, ca apoi, să participe și să ocupe primul loc la primul festival republican al elevilor, interpretând o melodie populară la un „xilofon”, confecționat de el înșiși – din opt sticle, umplute cu apă la diferite nivele. După absolvirea școlii de 7 ani din sat, face studii la Școala Medie de Muzică „Ciprian Porumbescu” (și o absolvete cu medalia de aur) și la Conservatorul de Stat „Gavril Munteșcu” (la specialitățile de muzicologie și de contrabas) din Chișinău. Prima lucrare proprie o compune în 1969 – „Sărba din Trebisăuți”, o fantezie pentru orchestra de muzică populară, inspirată din folclor. În același an publică în ziarul „Tinerimea Moldovei” primul său articol „S. B. Șapiro”, iar în anul următor – încă o lucrare publicistică inspirată „Cu magnetofonul printre laitari”, în ziarul „Cultura”. Activitatea de muncă și-o începe în funcție de profesor la catedra de folclor din Alma-Mater. După armată desășoară o intensă activitate compo-nistică. Una după alta așează pe

TREBISĂUȚI

113

portativ „Are mama opt feciori”, „Peste deal, peste câmpie”, „Rapsodia Nistrului”, „Așa-i nunta-n sat la noi”, „Ceasul”, culegerea *Piese pentru taraf* și o serie de articole – în paginile ziarelor din republică.

Devine membru în Colegiul redacțional și de repertoriu pentru dramaturgie și creații muzicale al Ministerului Culturii al RSSM. În 1976, la vârsta de numai 28 de ani, i se decernează Premiul de Stat al RSSM pentru creația orchestrală „Sărbătoarea”. Aceasta e numai etapa de început, pentru că mai departe urmează un torent nesăbuit de creații vocal-instrumentale de cameră, pentru orchestra de muzică populară, cântece pentru copii, duete, piese de muzică de estradă, culegeri de creații muzicale, melodii instrumentale, semnează zeci de articole, participări în programele concertelor, muzică pentru spectacole teatrale, cantate, coruri, romante, imne, oratorii, lansări la radio și televiziune, lansează discuri audio, casete. Devine laureat al diferitor concursuri și festivaluri, redactor-șef al Colegiului pentru repertoriile colectivelor artistice al Ministerului Culturii. I se decernează Premiul Komsomolului Leninist din URSS.



Constantin Rusnac

Andrei Dumbrăveanu

din acest oraș românesc. Membru al Uniunii Compozitorilor din Moldova. Ordinul „Gloria Muncii”.

Din același sat vine și publicistul și ecologistul **Andrei Dumbrăveanu** (n. 24 ianuarie 1954 dintr-o viță de răzeși cu simțu dreptății), copilăria căruia a fost alimentată de jocurile și poezile de la petrecerea Draghiște. Aceste realități i-au și fost primile probe de a înțelege rosturile omului în raporturile lui cu natura. Carte a făcut mai întâi în satul natal, apoi la școala medie din Lipcani și la Institutul Politehnic din Chișinău, unde a studiat electrofizica și radioaparaturile. Dar a mai studiat jurnalismul, regia de film, sociologie, Doctor în sociologie. Conferențiar universitar. A organizat și a condus Clubul Tânărului Savant, care a activat în cadrul ziarului „Tinerimea Moldovei”, a susținut rubrica de mediu la revista „Femeia Moldovei”. O amplă activitate desfășoară la Compania de Stat „Teleradio – Moldova”, unde mai întâi e redactor, apoi șef al sectorului de știință la TV, prezentator și autor,



PE INTERNET

<https://www.moldpres.md/news/2016/01/24/16000578>



moldpres Agenția Informațională de Stat

PRINCIPALA NOI PRODUSE ȘI SERVICII MONITORUL OFICIAL FOTO ARHIVA DE ȘTIRI

Principala > Toate știrile > Cultură > Constantin Rusnac: „Prin cultură și educație vom putea supraviețui”

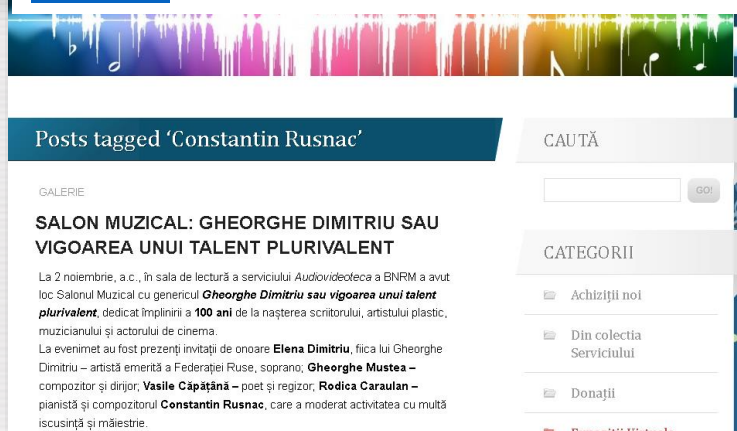
Constantin Rusnac: „Prin cultură și educație vom putea supraviețui”

11:37 | 24.01.2016
Categorie: Cultură

Chișinău, 24 ian. /MOLDPRES/. Interviu acordat în exclusivitate pentru Agenția Informațională de Stat MOLDPRES de către profesorul universitar, compozitorul Constantin Rusnac, secretar general al Comisiei Naționale a Republicii Moldova pentru UNESCO.

Constantin Rusnac s-a născut la 6 februarie 1948 în satul Trebișăuți, raionul Briceni. În 1965 a absolvit Școala de muzică republicană de 11 ani (actualmente - Liceul de muzică „C. Porumbescu”) și în 1970 - Institutul de Arte „G. Musicescu” (teoria muzicii, muzicologie și contrabas) din Chișinău. A fost profesor d

<https://audiovideoteca.wordpress.com/tag/constantin-rusnac/>



Posts tagged 'Constantin Rusnac'

CAUTĂ

GALERIE

SALON MUZICAL: GHEORGHE DIMITRIU SAU VIGOREA UNUI TALENT PLURIVALENT

La 2 noiembrie, a.c., în sala de lectură a serviciului Audiovideoteca a BNRM a avut loc Salonul Musical cu genericul **Gheorghe Dimitriu sau vigoarea unui talent plurivalent**, dedicat împlinirii a 100 ani de la nașterea scriitorului, artistului plastic, muzicianului și actorului de cinema.

La eveniment au fost prezente invitații de onoare **Elena Dimitriu**, fiica lui Gheorghe Dimitriu - artistă emerită a Federației Ruse, soprano, **Gheorghe Mustea** - compozitor și dirijor, **Vasile Căpățână** - poet și regizor, **Rodica Caraulan** - pianistă și compozitorul **Constantin Rusnac**, care a moderat activitatea cu multă iscusință și măiestrie.

CATEGORII

- Achiziții noi
- Din colecția Serviciului
- Donații
- Expozitii Virtuale

<http://www.moldovenii.md/md/people/292>



ENCICLOPEDIA de la A la Z A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

MOLDOVENII

Pagina principală | Noușii | Emisuri | Despre proiect | Contacte | Parteneri | Autentificare | Inregistrare | Forum | Google | Căutare pers

Noi, moldovenii Crezul Dicționarul Istoria Cultura Strategia de dezvoltare Bucătăria Natura și turismul Copiii Biblioteca

Rusnac Constantin

S-a născut la 6 februarie în anul 1948 în satul Trebișăuți, raionul Briceni, Republica Moldova. După 7 clase ale școlii medii și-a urmat studiile la școala de muzică (în prezent - Liceul „Ciprian Porumbescu”) din Chișinău.

În anul 1965 - participă la primul festival republican al elevilor, unde a cântat la „xilofon” (opt sticle cu apă, umplute până la diferite nivele) și a ocupat locul I.

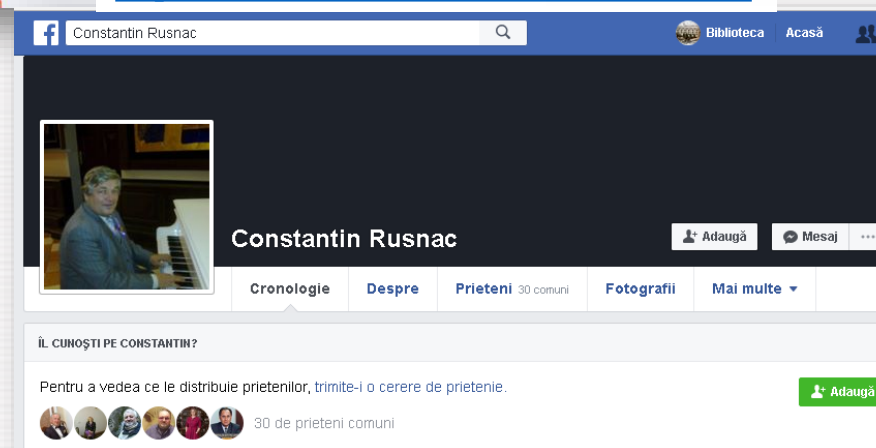
În anul 1965 a absolvit școala de muzică cu medalia de aur. Apoi începe să învețe la Conservatorul de Stat „Ștefan Miculescu” (în prezent - Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice) la două specialități: muzicologie și contrabas. În anul 1969 - compune prima lucrare „Șirba din Trebișăuți”, fantezie pentru orchestra de muzică populară. În anul 1970 a absolvit Conservatorul și a devenit profesor la Catedra de folclor.

Între anii 1970-1975 publică articole muzicale și și-a ocupat de prelucrarea melodiilor populare.

1971-1979 dramaturg

Muzica
Dansul moldovenesc
Muzica moldovenească

<https://www.facebook.com/constantin.rusnac.5>



Constantin Rusnac

Biblioteca Acasă

Constantin Rusnac

Adaugă Mesaj

Cronologie Despre Prieteni 30 comuni Fotografii Mai multe

ÎL CUNOȘTI PE CONSTANTIN?

Pentru a vedea ce le distribuie prietenilor, trimite-i o cerere de prietenie.

Adaugă

30 de prieteni comuni





RESURSE ELECTRONICE


- <https://www.moldpres.md/news/2016/01/24/16000578>
- <http://www.moldovenii.md/md/people/292>
- <https://audiovideoteca.wordpress.com/2017/02/06/2564/>.
- <https://audiovideoteca.wordpress.com/tag/constantin-rusnac>
- <https://www.facebook.com/constantin.rusnac.5>
- <http://moldovenii.md/md/people/292/audio-album/id/240>
- <http://jurnal.md/ro/social/2016/12/21/compozitorul-constantin-rusnac-a-devenit-doctor-honoris-causa/>
- <https://www.moldpres.md/news/2016/01/24/16000578>
- <https://www.youtube.com/watch?v=TOCUzyOY-NE>
- <http://radiochisinau.md/constantin-rusnac--in-folclorul-muzical--dar-si-literar--gasim-atatea-perle---13327.html>

Tatăl nostru

Rubato (♩ = c. 108) Preghiera

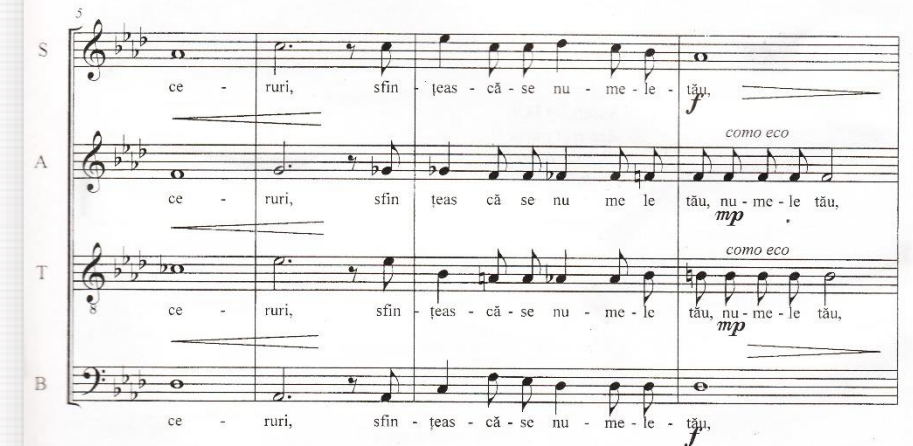
Muzică Constantin Rusnac

Soprano
Alto
Tenor
Bass



mf Ta - tál no - stru, ca - re - le ești în

S
A
T
B



ce - ruri, sfin - țeas - că - se nu - me - le - tău, *f*
ce - ruri, sfin țeas că se nu me le tău, nu - me - le tău, *mp* *como eco*
ce - ruri, sfin țeas - că - se nu - me - le tău, nu - me - le tău, *mp* *como eco*
ce - ruri, sfin - țeas - că - se nu - me - le - tău, *f*

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE



1. **Colecția Bibliotecii Științifice USARB** :<http://tinread.usarb.md:8888/tinread/tinread.jsp> ;
http://81.180.66.9:1701/primo_library/libweb/action/search.do?mode=Basic&vid=373SUO_V1&tab=usarb .
2. *Constantin Rusnac : Biobibliografie / Bibl. Naț. a Republicii Moldova* ; Proiectul ed. „Moldavica” ; alcăt.: L. Balan, A. Juraveli ; red.: E. Turuta. Ch., 2006. 152 p. ISBN 978-9975-9994-9-6.
3. *Mulți ani prosperi, compozitorului Constantin Rusnac!* [on-line]. Disponibil: <https://audiovideoteca.wordpress.com/2017/02/06/2564/>. [Accesat 19 ian. 2018].
4. ROIBU, N. *Constantin Rusnac: „Prin cultură și educație vom putea supraviețui”* [on-line]. Disponibil: <https://www.moldpres.md/news/2016/01/24/16000578>. [Accesat 19 ian. 2018].
5. *Rusnac Constantin.* [on-line]. Disponibil: <http://www.moldovenii.md/md/people/292>. [Accesat 19 ian. 2018].



REALIZARE:

Elena ȚURCAN, bibliotecar

Redactor:

Lina Mihaluța, director adjunct

Coordonator:

Valentina TOPALO, șef Centru Manifestări culturale

Design:

Silvia CIOBANU, șef Centru Marketing. Activitate editorială